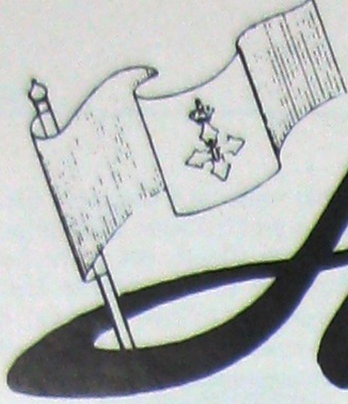
AUDACES FORTUNA JUVAT

Stindardul românilor

Anul III - Nr. 13, Mai 1987 Redaktion : Gmunderstr. 28 - 8000 Munchen 70 Tel. 089 / 78 96 54

CEREM AUTODETERMINARE ŞI ALEGERI LIBERE IN TOATE ŢĂRILE EUROPENE ANEXATE SAU SATELIZATE DE CĂTRE URSS

DEMOCRAŢIE, PLUTOCRAŢIE ŞI "MAFIOCRAŢIE"

Ion Pantazi

Democraţia reprezintă un sistem politic de guvernare, prin care poporul îşi exercită suveranitatea printr'un organ reprezentativ, ales prin sufraj universal secret dintr'o pluralitate de partide.

Sistemul de organizare politică aparţine lui Solon, om de stat atenian (640-558 A.C.), care a realizat o reformă socială şi politică. El a stabilit bazele, după care mai târziu, incepând cu Clistene la sfârşitul secolului al VI-lea inainte de Cristos, s'au pus bazele democraţiei ateniene, continuate de Pericle şi Demostene.

Noţiunea de democraţie este rezultatul unei contopiri intre cuvintele "demos" care inseamnă popor şi "kratos" care inseamnă putere.

Evident democraţia ateniană reprezintă doar principiul democratic de mai târziu, în realitate ea era mai mult o "plutocraţie". Noţiunea de "plutocraţie" necunoscută în acea vreme, rezultă din contopirea noţiunilor de "plutos", care inseamnă bogaţi şi "kratos"-putere, deci puterea celor bogaţi. Nici nu se putea altfel, poporul fiind total analfabet şi neavând nici măcar veleităţi de conducere. Mai exact "democraţia greacă era reprezentată de "elita socială" echivalentă cu clasa bogaţilor, la care se mai adăugau câţiva iniţiaţi în filozofie, conducători religioşi şi militari. Dar toţi aceştia aveau o bună stare materială, deci se poate spune cu drept cuvânt că în Atena acelor timpuri, nu a putut fi vorba despre o democraţie, ci mult mai degrabă de o plutocraţie.

In Roma antică, democraţia (sub influenţă elenă) începe cu abolirea regalităţii (509 in.Ch.) şi durează până la anul 31 când se instaurează imperiul. Evident şi in această "democraţie", votarea se făcea tot prin "aclamaţii" şi se desfăşura tot în cadrul "elitelor", deci era tot o plutocraţie.

In Anglia, în anul 1534, Thomas Cromwell - prin "Habeas Corpus", un fel de Constituţie în care erau incluse unele drepturi ale omului - poate fi considerat instauratorul democraţiei. Exceptând perioada de dictatură a lui Oliver Cromwell şi cu mici fluctuaţii, se poate spune că democraţia engleză a continuat până în ziua de astăzi.

In Franţa, democraţia a început teoretic cu "Revoluţia" la 1789. In realitate, atunci s'au enunţat numai nişte principii democratice, Revoluţia instaurând cea mai cumplită teroare. Adevărata democraţie franceză se instaurează la 1781 odată cu Republica, după înfrângerea lui Napoleon al III-lea de către germani şi se menţine până în ziua de astăzi.

In America de Nord, democraţia începe odată cu Independenţa la 1777, Statele Unite fiind singura ţară constant şi pronunţat democratică.

Dar dacă astăzi, prin instituirea votului universal, exercitat în mod secret şi prin participarea la alegeri a unei pluralităţi de partide, aparent nu mai poate fi vorba despre o plutocraţie, ci de o vèritabilă democraţie, în realitate lucrurile nu stau tocmai aşa. Cei bogaţi şi elita de odinioară nu au renunţat niciodată la conducere şi, odată cu Revoluţia Franceză, au început să pună în practică principii vechi, enunţate de către "Inţelepţii Sionului", organizându-se în Societăţi Oculte cu caracter Secret care, acumulând Capitalul, au început să-şi exercite din ce în ce mai mult influenţa pentru a atinge ţelul suprem : Conducerea Lumii - Guvernul Mondial.

Transferarea Capitalului dela Londra la Waschington şi schimbarea etalonului aur prin dolar, au adus la supremaţia de netăghăduit a Marei Finanţe Internaţionale.

Stăpânind marile capitaluri, băncile, trusturile industriale, presa, radioul şi televiziunea, Marea Finanţă domină cu autoritate şubredele democraţii occidentale, care sunt nevoite să se conformeze unor dispoziţii sugerate cu abilitate.

In Statele Unite, *partidele* Republican *şi* Democrat, *în Anglia*, Conservatorii *şi* Laburiştii, *în* Franţa, uniunea *Giscard d'Estaing*-Chirac şi Socialiştii, *precum şi în* toate celelalte ţări occidentale, toate partidele au în componenţa lor oamenii "Ocultei", astfel încât programele de guvernământ, chiar dacă diferă teoretic, cuprind practic diferenţe foarte mici, atât pe plan intern, cât mai ales extern.

Astfel din Democraţia Occidentală, Oculta a realizat un fel de "Tot Unitar", care s'ar putea traduce prin formula : "Pleacă ai noştri, vin ai noştri" !

Scopul nu odată mărturisit : "Guvernul Mondial", sub directa conducere a Ocultei, este urmărit cu perseverenţă, el trebuind să fie alcătuit pe baze socialiste de tip suedez în Occident în colaborare strânsă cu "Socialismul Sovietic", care să-şi păstreze caracterul, dar să fie oarecum "liberalizat". Această "liberalizare formală" este suficientă pentru ajungerea la "Ţel", dat fiind imensul aport adus de către Uniunea Sovietică prin anihilarea tuturor factorilor ce s'ar opune unui asemenea Guvern.

Aparent, Guvernul Mondial ar reprezenta o adevărată fericire, având drept consecinţă înlăturarea războaielor şi uniformizarea standardului de viaţă.

In realitate, cel puţin în zilele noastre, planul Marei Finanţe este o utopie.

După 40 de ani dela război, ei nu au reuşit prin organizaţiile lor,

(urmare pag. 2)

(continuare din pag. 1)
militare (NATO), economice (Piaţa Comună) şi politice (Parlamentul european), să facă un cât de mic pas înainte pentru o adevărată solidaritate între democraţiile occidentale.

Analizând NATO-ul, vom vedea că dela constituirea sa, a avut nevoie de protecţia nucleară a USA, care pentru europeni, prezenta şi prezintă în continuare, pericolul unui izolaţionism american. A urmat retragerea Franţei din NATO, o altă mare încercare pentru solidaritatea forţelor europene. Nici până astăzi această organizaţie militară nu a reuşit să-şi uniformizeze armamentul şi muniţia, condiţie indispensabilă unui război modern.

W. Brandt şi Winnie Mandela (terorist)

"Piaţa Comună", deşi în progres în ceeace priveşte numărul ţărilor participante, reprezintă oglinda fidelă a divergenţelor între membrii comunităţii. Naţiunile europene, dincolo de interesele ce le leagă, au fiecare bine dezvoltat în conştiinţa lor, spiritul naţional, pe care nu înţeleg să-l ştirbească cu nimic pentru interesele comune.

Parlamentul european reprezintă o palidă expresie a ceeace ar trebui să însemne, hotărîrile sale fiind practic irealizabile, ele neluând caracterul unor legi, ci rămânând doar simple dezbateri, de care nici o naţiune europeană nu este obligată să ţină seama. Astfel Parlamentul european se poate asemui cu democraţia dela 1789 din Franţa, care a enunţat unele principii care, practic, au început să existe abia 100 de ani mai târziu.

Ne întrebăm acum dacă, după 40 de ani dela război, NATO-ul, Piaţa Comună şi Parlamentul european, aflându-se încă într'un stadiu primar şi aceasta în Occident, ce şanse poate avea un Guvern Mondial, care se va izbi de divergenţe politice şi economice infinit superioare ? Aceasta ne îndrituieşte să afirmăm că ţelul Marei Finanţe reprezintă în momentul de faţă o utopie.

Pentru a se ajunge la acest Guvern Mondial, Marea Finanţă ar dori ca Statele Naţionale să fie reduse la rolul de agenţi de execuţie. Deci nu poate fi vorba de o Confederaţie de State Suverane, ci o federalizare de State satelite.

Aceste principii au fost enunţate cu claritate de către Mandel House, susţinute de către toate vîrfurile Ocultei, până în ziua de astăzi, în care Brzezinski, le-a făcut din nou cunoscute la sfârşitul anului 1986.

H.G.Wells şi Brzezinski vor să ne convingă că adevărata noastră naţionalitate este umanitatea, ei considerând patriotismul cel mai mare obstacol spre marea lor utopie ! Pentru a distruge naţionalismul, ei au golit noţiunile de conţinut, atribuindu-le un cu totul altul şi echivalând naţionalismul cu : fascismul, nazismul, rasismul, antisemitismul, etc.! Prin acest fals ordinar, întocmai ca cei dela Moscova, Oculta Marei Finanţe vrea să arunce oprobriul opiniei publice neavizate asupra naţionalismului.

In realitate naţionalismul reprezintă ideea de Patrie, de Familie şi de Dumnezeu. Naţionalismul apără Suveranitatea Naţională, este cooperativ, luptând pentru buna înţelegere între popoare, înţelegând să se dezvolte după principii democratice şi fiind gata să coopereze pentru realizarea unei Confederaţii de State Suverane europene.

Dacă aceste principii ar fi fost puse la baza viitoarelor State Unite ale Europei, de multă vreme acestea ar fi fost constituite şi s'ar fi făcut pasul hotărîtor către un Guvern Mondial.

Din păcate, Marea Finanţă Internaţională acţionează în sens contradictoriu şi întrebuinţând alte mijloace, nu urmăreşte decât acelaşi scop cu Moscova : distrugerea Familiei, a Patriei şi a lui Dumnezeu.

Nu este o afirmaţie gratuită, fără acoperire şi vom demonstra acest lucru.

Familia este desfiinţată în Răsărit, dar în acelaşi timp este greu lovită în Apus.

Copiii sunt crescuţi pe maidan şi sunt îndoctrinaţi în şcoli în Răsărit, având "maidanul" lor în Apus prin diferitele discoteci, unde găsesc acces la droguri şi sunt îndoctrinaţi prin presă, televiziune şi şcoală în spiritul stângist şi prin televiziune, cinematografie şi literatură, către brutalitate, criminalitate şi terorism.

Părinţii sunt separaţi în Răsărit prin locurile de muncă, de multe ori în oraşe diferite, familia fiind greu lovită şi în Apus, printr'un libertinaj şi o homosexualitate quasi legiferate.

Patria este nimicită atât în Răsărit cât şi în Apus, prin ridiculizarea a însăşi noţiunii şi prin Suveranitatea limitată declarată în Est şi instigată subtil în Vest.

Dumnezeu, înlocuit prin marxism în Est, este liber minimalizat în Vest. Ca o curiozitate, trebuie să menţionăm faptul că numărul ateilor este cu mult mai mare în Vest !

Ministrul de Externe Ghenscher şi Şeful organizaţiei teroriste SWAPO

Scopul final,- atât al Mondialismului, cât şi al Comunismului, îi face să meargă "braţ la braţ" şi să nu se intereseze nici unul nici celălalt de mijloacele întrebuinţate de fiecare în parte.

Democraţia este trâmbiţată de către ambele părţi. Estul susţine că "Democraţia Populară" este cea mai avansată din lume şi nici nu se sinchiseşte de această ordinară mistificare.

In Vest, democraţia este manipulată subtil, respectându-se întru totul atât secretul votului, cât şi pluralitatea partidelor, dar, "pleacă ai noştri, vin ai noştri"!

Democraţia, cu toate lipsurile ei, rămâne până astăzi, cel mai bun sistem de conducere, cu condiţia ca ea să fie instaurată în întreaga lume. Altfel, prin slăbiciunile ce le prezintă, devine o pradă uşoară în mâinile comunismului.

Un sistem democratic, bazat pe o ideologie naţionalistă-cooperativă, rămâne o speranţă, o năzuinţă, încă greu de întrezărit.

Democraţia Occidentală de astăzi este în mod grosolan manipulată de către Oculta Internaţională. Vom da un exemplu recent, care nu face decât să se adauge şi să confirme nenumăratele exemple din trecut.

Consiliul Mondial Evreesc a hotărît declararea Preşedintelui Austriei Kurth Waldheim ca "nazist"!

Nu voim să-l susţinem câtuşi de puţin pe Dl.Kurth Waldheim, care timp de 10 ani, cât a fost Secretar General al Naţiunilor Unite, a favorizat "Lumea a Treia" de sub influenţa sovietică, împotriva intereselor occidentale în general şi a Israelului în special.

Ne întrebăm numai, cum este posibil ca un nazist notoriu să fi fost timp de zece ani acceptat în acest important post ?

Fără îndoială, Consiliul Mondial Evreesc, nu face decât să se răzbune pe Kurth Waldheim pentru atitudinea sa din trecut.

Dar cum este posibil ca două guverne democratice ca cele al Statelor Unite şi al Canadei să declare "persona non grata" pe teritoriile lor, un Preşedinte austriac ales după cele mai clasice principii democratice ?

Desigur este vorba de un grosolan amestec în afacerile interne ale unui Stat democratic neutru, dar mai presus de acest lucru, hotărîrea guvernelor Statelor Unite şi al Canadei, demonstrează totala lor subordonare în faţa Consiliului Mondial Evreesc.

Manipularea democraţiilor occidentale de către forţele Ocultei Internaţionale ne îndrituieşte să ne permitem "licenţa" de a denumi aceste aşa zise democraţii cu termenul de "mafiocraţii"!

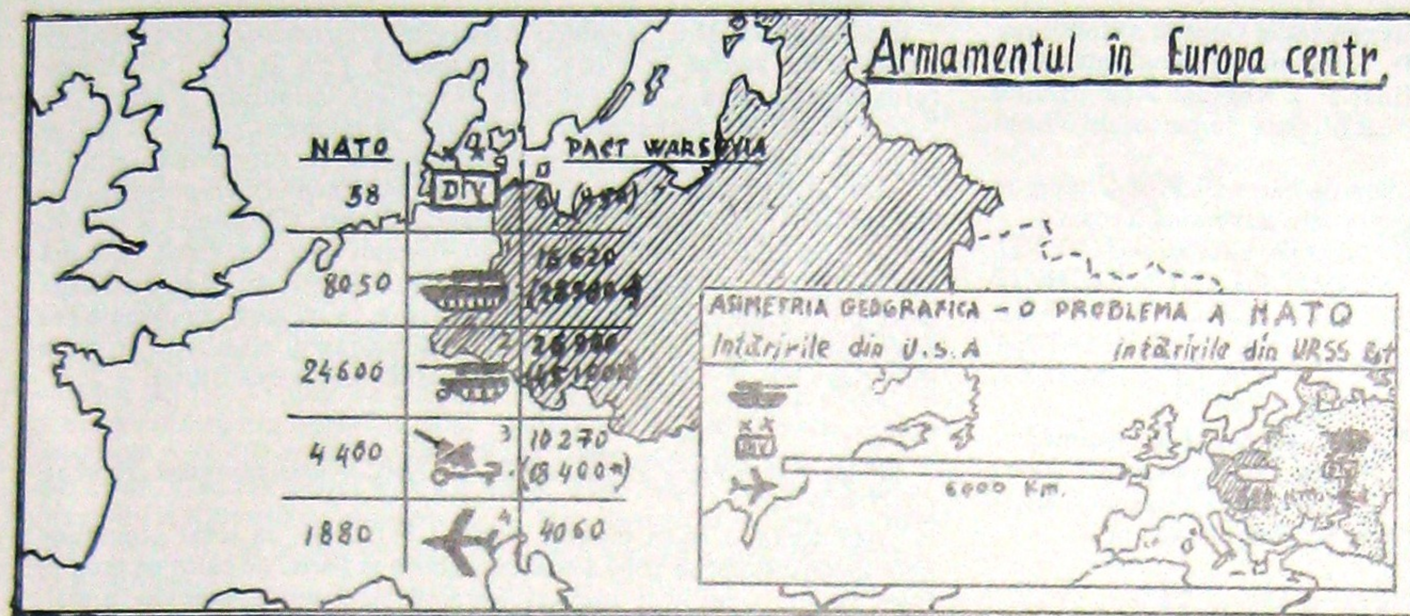
DACA OCCIDENTUL VA EXCLUDE FORŢA CA UN ACT DE VIRTUTE, VA FI CONSIDERAT CA UN SEMN DE SLABICIUNE.

RICHARD NIXON

"DE CATE ORI VREUN AMERICAN PROPUNE A SE ACŢIONA IN INTERESELE PROPRIEI SECURITAŢI, ESTE TRATAT DREPT FASCIST, IMPERIALIST, IN TIMP CE LUI STALIN II TREBUIESC STATELE BALTICE, JUMATATE DIN POLONIA, BASARABIA, ACCES LA MEDITERANA ŞI TOATA LUMEA ESTE DE ACORD A-L GASI UN TIP DELICIOS, FRANC, DESCHIS, CARE ŞTIE CE VREA"!

JAMES FORRESTAL

euforie schyzofrenică

Marele "democrat" Gorbaciov, a reuşit să isterizeze Occidentul !

La un sondaj de opinii în Franţa, Gorbaciov l-a învins pe Reagan în democraţie !!!

In întreaga lume occidentală, "liberalizarea" lui Gorbaciov, precum şi ofertele sale de reducere la "zero" a rachetelor nucleare au provocat o euforie demenţială.

Nimeni nu vrea să vadă realitatea că Gorbaciov, asemenea predecesorilor săi, este tot un produs al KGB-ului. Dacă el a schimbat intr'o oarecare măsură linia dură de până acum, este numai datorită a doi factori obiectivi, care l-au obligat la acest lucru : înarmarea americană (în special programul defensiv antinuclear, cunoscut sub denumirea de "Războiul Stelelor") şi starea economică dezastruasă în care se află Uniunea Sovietică.

Pentru a camufla impasul îngrozitor în care se găseşte, Gorbaciov a iniţiat o ofensivă politică fără precedent, pentru a induce încă odată în eroare Occidentul.

"Liberalizarea" internă şi oferta de denuclearizare totală, sunt armele prin care Gorbaciov este pe cale de a îngenunchia din nou Occidentul !

In realitate "liberalizarea" internă se reduce la mult zgomot pentru nimic. Eliberarea din închisori a câtorva sute de oameni indicaţi de KGB, nu reprezintă absolut nimic faţă de milioanele de sclavi ce putrezesc dincolo de Urali.

Niciun decret de amnistie nu a fost dat, singurul care ar prezenta o oarecare garanţie asupra unei adevărate liberalizări.

Principiile de conducere internă şi externă a Uniunii Sovietice nu s'au schimbat întru nimic dela Lenin la Gorbaciov. Ne aflăm doar în respectarea principiului leninist :"doi paşi înainte, unul înapoi".

Noul "panglicar" dela Kremlin, controlează cu autoritate "pasul înapoi", reprezentat prin insignifiantele scamatorii făcute în presa şi televiziunea sovietică. Totul este numai praf aruncat în ochii unui Occident dezorientat, lipsit de solidaritate şi dornic de a se "îmbăta cu apă rece".

Din punct de vedere intern, practic Gorbaciov nu a realizat absolut nimic.

Extern, Gorbaciov nu a făcut decât promisiuni : retragerea trupelor din Afghanistan şi dezarmarea totală nucleară. Dar războiul din Afghanistan este condus cu forţe sporite şi nimic nu ne poate îndreptăţi să-l credem pe Gorbaciov. In ceeace priveşte denuclearizarea totală, cu inspecţie pe teren, cu condiţia încetării experienţelor defensive americane în spaţiul stelar, suntem convinşi că oferta lui Gorbaciov este sinceră. Pentru el, războiul nuclear nu se mai poate câştiga, dar odată terminate experienţele americane, el poate fi pierdut. Dacă ar obţine reducerea la "zero" a rachetelor nucleare, Uniunea Sovietică ar rămâne cu o covârşitoare superioritate a armelor clasice, după cum rezultă din schema alăturată.

Astăzi când Uniunea Sovietică se află în cel mai greu impas politico-militar, dela sfârşitul războiului, Occidentul este obligat să-şi impună punctul de vedere.

1. Unificarea Germaniei şi alegeri libere.

2. Pacea cu Germania.

3. Alegeri libere sub control internaţional în toate ţările satelizate.

4. Autodeterminare şi alegeri libere în toate teritoriile ocupate de sovietici după 1938.

Numai prin rezolvarea punct cu punct a celor mai sus menţionate, s'ar putea întruni o nouă Conferinţă, care să aibe drept obiect dezarmarea.

Democraţiile occidentale ar trebui să-şi aducă aminte că au vândut la Yalta şi Helsinki jumătate din Europa, călcând în picioare propriile lor principii enunţate în Charta Atlanticului.

Răspunderile pe care şi le-au asumat la începutul celui de al doilea Război Mondial, au fost date uitării la sfârşitul lui.

Este momentul astăzi mai mult ca oricând de a se readuce pacea în lume, dar o Pace bazată pe principii democratice, aşa cum au fost enunţate în Charta Atlanticului.

Ion Pantazi

CAND OCULTA RIDICA VALUL MISTERULUI

In ziua de 4 Mai 1987 radio "France-Inter" a difuzat una dintre cele mai interesante emisiuni ce au putut fi vreo-dată urmărite : interview-ul Domnului Roger Leray - Marele Maesru al Lojei Marelui Orient dela Paris.

Acesta era invitat să vorbească despre Congresul Mondial al Franc-Masoneriei ce urma să-şi înceapă lucrările în capitala Franţei.

In cele de mai jos nu vom face apel la nici o lucrare sau personalitate ostilă Franc-Masoneriei, mărginindu-ne să analizăm spusele Şefului Suprem şi lăsând pe seama cititorului să tragă concluziile.

Domnul Leray afirmă că Franc-Masoneria nu este un partid politic, nu este o sectă religioasă, şi nici un club cu scop mutualist, nu, ea este un organism independent, neutru, animat de o anume filozofie umanistă.

La întrebarea : "A quoi servez vous ?" Dl. Leray a răspuns : "La promovarea ideilor de pace şi progres, în slujba umanităţii întregi, dincolo de naţiuni şi frontiere."

Internaţionalismul proletar nu foloseşte oare acelaşi limbaj ?

După Dl. Leray Franc-Masoneria este prin excelenţă "neutră", "coabitaţionistă"... Din ea pot face parte membrii oricărui partid, cu toate că un conservator nu este întru-totul pe linia filozofică a Franc-Masoneriei.

Există totuşi o excepţie : Frontul Naţional ! Dl. Leray nu se sfieşte să afirme că a scos din Lojă pe toţi membrii Frontului Naţional !

Nu se numeşte oare aceasta ostracism, intoleranţă ?

Şi care sunt motivele ?

Dl. Le Pen a editat cântece naziste ! Se trece sub tăcere că editase şi discursurile lui Lenin...

Să înţelegem oare că ar fi bună reintroducerea cenzurii ?

Dl. Le Pen a afirmat că Franco a fost un remarcabil om politic şi că Pinochet a salvat America de Sud de bolşevism.

Sa fie oare acestea nişte contra adevăruri ?

Dl. Le Pen e antisemit !... A insultat în plin meeting patru jurnalişti evrei !... Dar Dl. Leray a omis să spună că aceştia îl ponegriseră timp de ani de zile şi continuă să-l ponegrească în toate spusele şi în toate scrierile lor !

Intrebat despre Partidul Comunist Dl. Leray a afirmat că acesta este un partid onorabil ... şi legitim, un partid care nu a atacat niciodată Franc-Masoneria ! Este adevărat că nu a atacat-o, dar acolo unde a luat puterea, a desfiinţat-o şi a zvârlit masonii în Gulag. Cei ce au făcut închisoare în Uniunea Sovietică şi în România ştiu că a existat un "lot al masonilor" condamnaţi între 10 şi 25 de ani pentru "Crimă de Inaltă Trădare", vina lor reală fiind unicul fapt de a fi aparţinut unei Loje Masonice.

Trecând la cifre Dl. Leray ne furnizează date foarte interesante :

In Statele Unite există cinci milioane de masoni, în Anglia - 500 de mii şi în Franţa numai 70 de mii... In acelaşi timp în actualul Parlament francez sunt reprezentaţi *o sută de masoni !!! bine înţeles repartizaţi în toate partidele "democrate".*

Curios pentru un atât de înverşunat duşman al apartheidului!

Curios pentru un atât de fervent apărător al pluralismului !

Oare într'o ţară unde cincizeci şi patru de milioane de alegători trimet în Parlament 477 de deputaţi, în timp ce un grupuscul de 70 de mii de super privilegiaţi îşi exercită puterea prin cei 100 de reprezentanţi ai lor, se mai poate vorbi de pluralism ?

Oare unui astfel de regim nu i s'ar potrivi termenul de apartheid ? Sau poate cel de totalitarism cu mască şi mânuşi de catifea ?

De ce să ne mai mirăm ? N'a uitat nimeni că înainte de alegerile din Martie 1986 a avut loc la sediul Marelui Orient o întrunire "discretă" cu o participare foarte selectă : Jacques Toubou - Secretar General R.P.R.; Gremetz - Partidul Comunist ; Casanova - U.D.F.; Lionel Jospin - Secretar General al Socialiştilor ; Simone Veil - fostă Preşedintă a Parlamentului European şi Marie France Garaud - independentă.

A fost vorba de coabitaţionism ...

Astăzi însă Dl. Leray are serioase motive de îngrijorare ...

Jean Marie Le Pen a băgat plugul în brazdă şi ară zdravăn !

Ştim cu toţii, şi-o spune el însuşi .... pentru Dl. Leray nu există nimic mai odios decât Ideea Naţională !

Corespondent

Comemorarea zilei de 10 Mai

La Geneva :

Comunitatea românilor din Elveţia a organizat la Geneva sărbătorirea zilei de 10 Mai la Temple de la Frusterie. Solemnitatea a fost onorată de prezenţa Majestăţii Sale Regelui Mihai şi a Reginei Ana. Slujba religioasă urmată de un Te-Deum au fost oficiate de părintele Viorel Mehedinţu.

Memorabila dată istorică a fost evocată de către Dl.Prof.Gheorghe Ciorănescu. A urmat un scurt mesaj regal în care Suveranul a rostit :

"MULŢUMESC TUTUROR ROMÂNILOR CARE AU VENIT AICI SĂ COMEMORĂM ÎMPREUNĂ IMPORTANTA ZI DE 10 MAI. VREAU SĂ CRED CĂ ÎNTR'UN TIMP NU PREA ÎNDEPĂRTAT, DUMNEZEU NE VA AJUTA NU NUMAI SĂ COMEMORĂM, CI ŞI SĂ SĂRBĂTORIM ZIUA DE 10 MAI LA NOI ACASĂ. AŞA SĂ NE AJUTE DUMNEZEU!"

Din asistenţa alcătuită din circa 300 de persoane menţionăm : Preşedintele Comunităţii Românilor din Elveţia Ion Broşteanu cu D-na ; D-nii Mircea Constantinescu şi Neagu Iarca din partea URL ; Dl.Nicolae Constantinescu din partea CNR, precum şi mulţi alţii.

La Freiburg :

Institutul Român de Cercetări şi Biblioteca Română din Freiburg au comemorat anul acesta cu mult avânt patriotic ziua de 10 Mai. Te-Deum-ul închinat Eroilor Neamului a fost celebrat de către Sf.Sa Preotul Vicar Dumitru Popa şi Msgr.Dr.Octavian Bârlea în biserica "Maica Domnului".

Cuvântul de salut a fost rostit de către destoinicul Director al Institutului Dl.Iancu I.Bidian. O alocuţiune de deschidere a fost prezentată de Dl.maior Alexandru Păunescu, urmată de conferinţa D-lui Pavel Chihaia, cu titlul "Importanţa Culturală a Independenţei pentru Români". A urmat un program muzical şi o masă comună, la care au luat cuvântul D-nii Horaţiu Comaniciu din partea CNR şi Doru Novacovici din partea URL.

În afară de Directorul Institutului, Dl. Iancu I.Bidian şi membri din conducere precum Dl.Prof.Constantin Nagacevschi, Doamnele Ina Nasta şi Rodica Moşinschi au mai luat parte D-nii : Horaţiu Comaniciu, Alexandru Bidian, Gheorghe Bentz, Paul Morcov, Cornel Crişan, Petre Vălimăreanu, Sava Gârleanu, Dr.Coriolan Brad, membri ai CNR ; precum şi d-nii : Dan Cernovodeanu, Doru Novacovici, Radu Roşeanu, Dr.M.Munteanu, Dr.Florin Mătrescu, Ion de la Vidin membri ai URL. Asociaţia deţinuţilor Anticomunişti Români a fost reprezentată prin Dl.Vladimir Boutmy de Katzman, iar Uniunea Foştilor Deţinuţi Politici din România, prin D-nii : Dumitru Ionescu, Constantin Mareş, Nicolae Craiu, Constantin Răşcanu şi Adolf Zeer. Presa şi publicistica Exilului au fost prezente prin participarea D-lor Ion Pantazi şi Ion Dumitru.

La Paris :

Comunitatea românilor din Franţa a sărbătorit 10 Mai, la care a luat parte un mare număr de români. Dl.Grigore Filitti a prezentat tripla însemnătate a zilei. O delegaţie alcătuită din membrii a opt organizaţii ale Exilului românesc şi anume : Comunitatea Românilor din Franţa, Asociaţia Foştilor Combatanţi, Uniunea Românilor Liberi, Consiliul Naţional Român, Casa Românească, Asociaţia Deţinuţilor Anticomunişti Români, Biserica Ortodoxă Română din Paris şi Biserica Greco-Catolică din Paris au depus o coroană de flori, cu culorile tricolorului românesc, la mormântul Eroului Necunoscut de sub Arcul de Triumf din Piaţa Etoile.

La Toronto :

După oficierea Sfintei Liturghii de către Părintele Paroh Mihai Madrabur, a urmat un Te-Deum şi un Parastas pentru pomenirea Eroilor şi Martirilor Români care au luptat împotriva comuniştilor pe front şi s'au jertfit pentru Patrie în închisori.

Domnul Hatman George Mihai Hojbotă a prezentat un program artistic cultural pregătit de Societatea Dacia. Părintele Mandrabur a rostit cuvântarea de 10 Mai. O asistenţa numeroasă a luat parte la această importantă sărbătoare naţională.

Dela "Casa Românească" din Paris :

La 12 Mai, a avut loc reuniunea membrilor Comitetului de conducere a "Casei Româneşti" din Paris. La întrunire au participat D-nii : Alexandru Ghica, Neagu Djuvara, Dr.Atanasiu, Vintilă Brătianu, Dan Cernovodeanu, D-na Sofia Const.Cesianu, D-nii Ion Ghica, Dr.Cornel Metzianu, Virgil Micu, D-na Ella Basil Munteanu şi D-ra Ana-Maria Tudori.

În locul mult regretatei Cristina Sturdza, prin vot secret a fost ales Preşedinte al Casei Româneşti Dl. Alexandru Ghica. În postul de Vice-Preşedinte a fost aleasă D-na Alde Lupaşcu.

Dl.Alain Legoux, din Ministerul francez de Justiţie, un sincer şi devotat prieten al românilor, a fost cooptat în Comitetul de Conducere. Şedinţa a luat sfârşit prin trasarea unor directive privind activitatea viitoare a respectivei instituţii culturale.

Freiburg

În ziua de 10 Mai, membrii Asociaţiei Deţinuţilor Anticomunişti Români cu sediul la Paris, reprezentată prin D-nii : Gh.Bentz (preşedinte), Dan Cernovodeanu (secretar), Vladimir Boutmy de Katzman şi Doru Novacovici, împreună cu membrii Uniunii Foştilor Deţinuţi Politici din România cu sediul la Geneva, reprezentaţi prin D-nii: Dumitru Ionescu (preşedinte), Dr.M.Munteanu (vice-preşedinte al filialei RFG), Nicolae Craiu, Constantin Mareş, Constantin Răşcanu, Radu Roşeanu şi Adolf Zeer, s'au întrunit într'o şedinţă comună hotărînd o strânsă colaborare între cele două organizaţii. Reprezentanţii celor două organizaţii au ţinut să precizeze că nu sunt concurente sau contradictorii şi că se angajează să-şi unească eforturile şi să se informeze reciproc în vederea ţelului comun : eliberarea Patriei.

Paris

Înfiinţarea la Paris a "Asociaţiei deţinuţilor anti-comunişti români" (A.D.A.R.)

Considerându-se în prezent rolul A.F.D.P.R. ca total inoperant, Duminecă 29 Martie 1987 a fost constituită la Paris, de către un grup de foşti deţinuţi politici români locuind în Franţa, precum d-nii : Gheorghe Bentz, Vladimir Boutmy de Katzman, Dan Cernovodeanu, Gheorghe Coşereanu, Nicolae Evolceanu, Cicerone Ioaniţoiu, Remus Radina, Gh.Stănciulescu, Ion Varlam ş.a., o nouă formaţiune cu un profil similar, ce-şi propune să desfăşoare o activitate intensă atât în privinţa constituirii unei bogate arhive asupra detenţiei în închisorile comuniste din România, cât şi ajutorarea foştilor deţinuţi politici români refugiaţi în Occident.

"A.D.A.R." va colabora strâns cu "Uniunea foştilor deţinuţi politici din România" (U.F.D.P.R.) înfiinţată la Geneva la 4 Aprilie a.c. sub preşedinţia d-lui Dumitru Ionescu.

10 Mai 1937 - Reg.3 Călăraşi

Paris

In afara cimitirelor de soldaţi români cunoscute atât în Franţa (Soultzmatt, Hagenau) cât şi în Germania (Mannheim, Niederbühl şi Freiburg), compatriotul nostru Dr.Jean Stroe din Bouxwiller a mai semnalat Exilului românesc un loc de veci al Eroilor neamului nostru căzuţi pe pământul francez şi anume cimitirul militar din DIEUZE localitate situată în Lorena, unde se află înhumaţi 927 ostaşi români, morţi în prizonieratul german la sfârşitul anului 1917.

In acest cimitir se află un monument de piatră reprezentând un soldat român în uniforma armatei noastre din 1916, deasupra căruia e săpată inscripţia : "Aux soldats roumains morts en Lorraine, prisoniers des allemands 1916-1919 iar dedesubt, versurile Elenei Văcărescu : "P'al vostru vis eroic ştiindu-vă stăpâni,/ Dormiţi, vegheaţi de Franţa, dormiţi soldaţi români!" (cu versiunea franceză : "A la fière douceur de leur victoire unie,/ Dormez au sol de France, enfants de Roumanie !")

O pioasă ceremonie, organizată de Dl.Dr.Stroe, a avut loc sâmbătă 4 Aprilie la cimitirul militar din Dieuze, unde slujba de pomenire a eroilor români a fost oficiată de Sf.Sa Părintele vicar Dumitru Popa, în prezenţa diferitelor organizaţii ale Exilului nostru şi a unei numeroase asistenţe. A.D.A.R.-ul a trimis la această ceremonie o delegaţie alcătuită din : Dnii Vladimir Boutmy de Katzman, Dan Cernovodeanu, Cicerone Ioaniţoiu şi Remus Radina, care au declarat ca de-aici înainte cimitirul din Dieuze să fie inclus pe lista pelerinajelor la locurile de veci ale Eroilor români.

Paris

Vineri 1 Mai 1987 a avut loc la Paris o emoţionantă ceremonie în memoria victimelor de la Katyn şi anume a celor 4500 de ofiţeri polonezi asasinaţi de sovietici. Au participat reprezentanţii numeroaselor asociaţii - civile şi militare - ale Exilului polonez, precum şi delegaţi ai asociaţilor franceze de foşti combatanţi, foşti deportaţi şi invalizi din ambele războaie mondiale.

Din partea Exilurilor din Europa de Est, au participat două delegaţii, una românească şi una maghiară. Delegaţia română a fost alcătuită din "Asociaţia Deţinuţilor Anticomunişti Români" iar cea maghiară din "Asociaţia Foştilor Combatanţi Maghiari".

Delegaţia română a fost formată din următorii domni : Gh.Bentz, Dan Cernovodeanu, Vladimir Boutmy de Katzman, Gh.Coşereanu, Cicerone Ioaniţoiu, Remus Radina, Gh.Stănciulescu şi Ion Varlam.

Delegaţia foştilor combatanţi maghiari a fost condusă de Dl.G.Dömötör, participant la răscoala anticomunistă din 1956 din Ungaria.

Corespondent

La Paris :

Sâmbătă 16 Mai 1987 a avut loc sărbătorirea a 50 de ani de păstorie a Monsegniorului George Cosma, Rectorul Misiunii Catolice Române în Franţa şi Parohul Bisericii Unite Sf.Gheorghe din Paris.

La Liturghia Solemnă ce a fost slujită la Biserica Sfânta Theresa, au participat : Arhiepiscopul Parisului - Cardinalul Jean Marie Lustiger, Nunţiul Papal - Angelo Felici precum şi Sfinţiile Lor Vasile Puşcaş, Traian Crişan, Vasile Cristea şi alţi preoţi şi călugări.

Biserica a fost plină până la refuz de enoriaşi greco-catolici şi ortodocşi. Ceremonia a atins registrele măreţiei !

După slujbă am fost cu toţii invitaţi să luăm parte la o agapă dată în cinstea sărbătoritului.

La o gustare şi un pahar de şampanie compatrioţii noştri au avut ocazia să netezească asperităţile şi să dea frâu liber prieteniei.

O frumoasă ocazie sărbătorească pentru manifestarea unităţii exilului în spiritul nostru naţional românesc !

Corespondent

Paris

La 23-24 Iunie va avea loc la Universitatea Sorbona IV, scara E, sala 204 Colocviul având ca temă : "Importanţa filozofiei lui Lucian Blaga pentru renaşterea culturală a Europei. Organizatori :

Centrul de Prospective Sociale şi Politice - Sobona IV - Director Domnul Profesor Claude Polin.

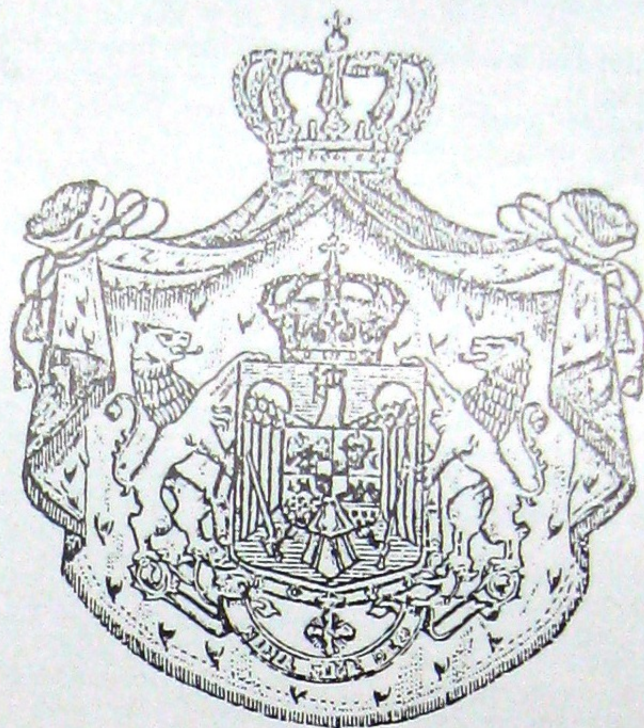
Asociaţia Franceză de Filozofie Stilistică.

Centrul Român de Cercetare - Prof.Cicerone Poghirc.

Editura "Age d'homme".

Participă : Doamna Rosa del Conte ; Dl.Prof.Vintilă Horia ; Dl.Prof.George Dănesco ; Dl.Prof.Marco Cugno ; Dl.Prof.Roberto Scagno ; Dl.Prof.Raul Martin.

O DESMINŢIRE BINEVENITA

In numărul 10-11 din Ianuarie a.c. în articolul "Politica Exilului", subsemnatul citând din revista franţuzească "Monde et vie" şi din ziarul american "The City of New York", scriam :

"Din iniţiativa -Fundaţiei Ford- şi a domnilor M.Kissinger şi M. Brzezinski, s'a constituit un -Consiliu al Europei Centrale în Exil-, având drept scop -Libertatea, Independenţa şi Democraţia- în toate ţările subjugate şi că se urmăreşte constituirea unui -Parlament al Ţărilor Europei Centrale- (Europa subjugată). Deasemenea aflăm că în acest scop, au avut loc până acum trei întruniri : la 28 şi 29 Iunie, la 27 Septembrie, apoi în Decembrie la Londra (la care Majestatea Sa Regele Mihai I al României a luat parte personal). Să hotărît ca în Aprilie 1987 -Parlamentul Europei Centrale- să fie constituit, fondurile necesare fiind puse la dispoziţie."

Ziarul nostru îşi punea întrebarea : "nu crede Majestatea Sa Regele Mihai, că ar fi trebuit să consulte Exilul, înainte de a se angaja într'un astfel de -Consiliu al Europei Centrale- ? Care au fost şi care vor fi reprezentanţii Majestăţii Sale la această importantă întrunire ? De ce să afle Exilul dela străini ceeace trebuia să afle dela Regele Său ?"

Astăzi, din surse autorizate din preajma Majestăţii Sale Regelui aflăm

Suveranul României a fost profund surprins citind această ştire în ziarul nostru. El a afirmat că nu a avut cunoştiinţă despre un astfel de "Parlament al Europei Centrale", că nu a luat parte la nici o consfătuire şi nici nu a numit vreo persoană care să-L reprezinte. Majestatea Sa ar fi considerat drept legitime întrebările noastre asupra faptului că nu a consultat şi nici măcar informat Exilul, în cazul în care ştirea relatată ar fi corespuns realităţii.

Această clarificare venită din surse autorizate, ne oferă satisfacţia de a putea da desminţirea atât de necesară pentru legătura strânsă ce trebuie să dăinuiască între Suveran şi Exilul Românesc.

Din păcate, trebuie să punem următoarele întrebări Majestăţii Sale Regelui :

A cerut Majestatea Sa socoteală revistei "Monde et Vie" şi ziarului "The City of New York", care au colportat ştiri inexacte, menite să arunce o nemeritată umbră aupra persoanei Sale ?

A protestat Suveranul împotriva serialului american "Denver" care pune într'o lumină atât de nefavorabilă Casa Domnitoare din România ?

Cum a încercat să rezolve Majestatea Sa criza în care ne aflăm de 40 de ani ?

Pe cine a consultat în vederea unei Uniri a Exilului Românesc ?

Pentru care motiv Majestatea Sa nu acţionează de urgenţă în vederea constituirii unei reprezentanţe a Exilului, care să poată vorbi în numele Regatului Român în faţa Guvernelor şi Organizaţiilor Occidentale ?

Acestea sunt întrebări, la care Majestatea Sa trebuie să dea un răspuns clar Exilului Românesc.

Ion Pantazi

SĂ NU NE UITĂM EROII

"SINGUR PE CER, DIN ROMÂNIA LA STALINGRAD"

Acesta este titlul unui manuscris de 260 de pagini, lăsat de Locotenent Comandor Aviator Ion Profir, care a fost unul din așii Aviației noastre de bombardament, decorat cu ordinul "Mihai Viteazul".

El a executat peste 200 de misiuni de bombardament asupra inamicului, dintre care 65 "misiuni de sacrificiu", executate cu un singur bombardier.

Acest manuscris a fost tradus în limba franceză de Dl. Cazaban și a fost predat de autor Comitetului Național Român și anume D-lui Vișoianu, dar nu a fost tipărit. (fără comentarii).

O copie după acest manuscris o am dela răposatul Ion V. Emilian.

Ulterior, Lt. C-dor Av. Ion Profir, a murit în exil la Paris, spânzurându-se din cauza mizeriei.

Mărturiile aviatorului Ion Profir sunt pasionante ca și un roman, cu toată dificultatea termenilor tehnici utilizați în această lucrare pentru descrierea luptelor aeriene. Ele sunt cu atât mai valoroase cu cât sunt niște mărturii fidele, privind o parte a luptelor aeriene ale Aviației Române de bombardament pe frontul de răsărit.

"Asociația foștilor Combatanți *din războiul Românilor împotriva* Uniunii Sovietice", care are și misiunea de a identifica și cinsti memoria eroilor noștri din acest război, a multiplicat în 100 de exemplare Xerox un rezumat de 81 de pagini al acestui valoros manuscris, ce poate fi obținut dela Comandorul Mircea Petru.

In numerele viitoare ale ziarului nostru, vom publica pe capitole acest rezumat, care constitue "jurnalul de bord" al aviatorului Ion Profir. Dăm mai jos numele camarazilor aviatori din Grupul 5 Bombardament Greu - Heinkel 111 - și ale piloților de vânătoare care aveau misiunea de protecție a avioanelor de bombardament, căzuți la datorie și menționați în acest manuscris :

1. Adjutantul aviator Livovski, cu întregul său echipaj au murit în ziua de 9 August 1941, pe când executau cu o formație de 9 avioane Heinkel un bombardament asupra gării de triaj Odessa. Avionul lor a fost lovit în plin de un obuz al antiaerienei inamice și a explodat în aer.

La Odessa apărarea antiaeriană inamică era mai puternică chiar decât cea dela Stalingrad.

2. In ziua de 25 Septembrie 1942 a fost doborît vestitul Căpitan Aviator de vânătoare Manoliu, feciorul preotului Manoliu din Fălticeni, într'o luptă aeriană deasupra gării Kotluban, lângă Stalingrad. El se afla în misiune de însoțire a unei formații a Grupului 5 Bombardament Greu.

3. La începutul lunii Octombrie 1942, a căzut în luptă Locotenentul Aviator Alexiu Florin.

4. La 20 Octombrie 1942, cade Căpitanul Aviator Holban, comandant de escadrilă, împreună cu Lt. Av. Eugen Teodoru, loviți de artileria antiaeriană inamică. Avionul lor a făcut explozie în aer. Impreună cu ei au murit și Lt. Av. Jean Dumitru, mecanicul Corbu, precum și întregul echipaj. Avionul lovit avea aspectul unei comete, care avea în coadă un nor negru de fum.

Când Grupul s'a reunit pe aerodrom pentru a da onorurile funerare celor dispăruți, câinele lup al Căpitanului Holban, umbla înebunit dela o escadrilă la alta pentru a-și căuta stăpânul. El a trebuit să fie împușcat fiindcă nu mai mânca și urla lugubru.

5. La 25 Octombrie 1942, la bombardarea gării Kotluban, avionul pilotat de Căpt. Dumitru Popa având ca observator pe Lt. Toma Georgescu, a fost lovit în plin de antiaeriana inamică. Din întregul echipaj, cei doi au reușit să se salveze cu parașuta, dar au fost făcuți prizonieri. Lt. Av. Toma Georgescu a murit în lagărul de prizonieri și a fost înmormântat la Gorki.

6. Tot în acest echipaj participa ca voluntar Căpitanul de Cavalerie Ștefănescu, Ofițer de Stat Major, care dorea să cunoască practica războiului aerian și dorea să participe la 15 ieșiri la inamic. Soarta i-a permis să execute numai șase !

7. La 22 Noiembrie 1942, în plină iarnă siberiană, la bombardarea satului Bolchoi, a căzut pilotul de vânătoare Adjutantul Pavlovski, care făcea protecția avioanelor de bombardament, fiind doborît de trei vânători ruși.

8. Echipajul Căpitanului Av. Mircea Nicolau și al observatorului său Lt. Av. Dumitru Mihai au pierit în bombardarea unei coloane inamice, loviți de antiaeriana inamică.

9. In Decembrie 1942, nu s'a mai întors la bază bombardierul pilotat de Lt. Raicea având ca observator pe Căpitanul Antonescu. Nu s'a aflat nimic despre soarta acestui echipaj.

10. La 20 Decembrie 1942, bombardierul pilotat de Adjutantul Pârvan, având ca observator pe Lt. Eugen Teodoru, împreună cu întregul echipaj s'a prăbușit în flăcări deasupra satului Bukovskaia, lovit în plin de antiaeriana inamică.

11. In dimineața zilei de 7 Ianuarie 1944, un avion de transport J.U.52, aducea dela București doi piloți, care trebuiau să complecteze efectivul Grupului 5 Bombardament Greu, din care mai rămăseseră numai 5 avioane Heikel 111 de bombardament.

Unul dintre cei doi piloți era Căpitanul Av. Jean Gheorghe poreclit de camarazii săi Ramon Novaro, din cauza asemănării sale cu cunoscutul actor de cinematograf. El nu s'a mai întors în țară, fiind doborît la Stalingrad.

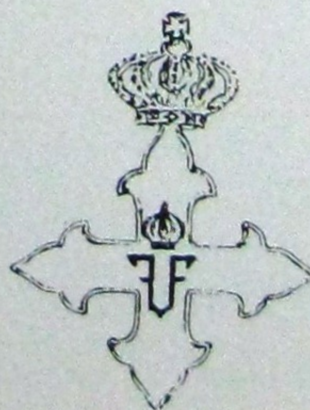
Conform ordinului Marelui Stat Major, Căpitanul Ion Profir s'a întors în țară cu un avion de transport pentru a fi "păstrat în viață".

După plecarea sa, Comandantul Grupului, Nicu Iosifescu spunea : "Odată cu plecarea lui Profir, pleacă și sufletul acestui Grup !"

Mircea Petru

Cimitirul Militar Român dela Dalnic

TRIUMF ȘI CACOFONIE

Vladimir Boutmy de Katzman

2 Aprilie - 15.000 la "Zenith" !
4 Aprilie - 50.000 pe străzile Marsiliei !
9 Aprilie -10.000 la Lyon !

26 Aprilie anunțul solemn al candidaturii lui Jean Marie Le Pen la Trinité sur Mer - satul său natal.

10 Mai - apoteoză la sărbătoarea Jeannei d'Arc : 100.000 de manifestanți pe străzile Parisului și apoi "banchetul celor zece mii !".

Invitat la marea emisiune televizată "L'Heure de vérité", Jean Marie le Pen începe emisiunea cu 17% opinii favorabile și o încheie cu 38% ! Nemaiauzit !

Adevărata Franță se ridică ! Franța franceză e în marș !

Iar în același timp întreaga clasă politică e cuprinsă de panică.

Dl. Malhuret - Ministrul "drepturilor omului", se acoperă de rușine cerând "delegitimarea" Frontului Național.

Dl. Leotard - șeful Partidului Republican, după ce se joacă un timp de-a ... "uite popa, nu e popa", ba se prezintă, ba nu se prezintă la "Prezidențiale" ... decretează sec, cum că tezele Frontului Național sunt periculoase !

D-na Barzach - Ministrul sănătății, cu o voce în care tremura spaima și mânia, vorbește de stelele galbene ale lui Hitler.

Și culmea culmilor, Dl Michel Noir - Ministrul comerțului exterior, poreclit "Monsieur déficite" afirmă într'un lung articol publicat în ziarul de stânga "Le Monde" că preferă victoria stângii în alegeri decât o alianță cu Frontul Național.

Declarația provoacă o reacție în lanț : mii de scrisori de protest ale militanților R.P.R., sute de demisii !... și două puneri la punct usturătoare din partea unor miniștri având spiritul responsabilității - Charles Pasqua și Edouard Balladur. Spectacol de bâlci ! Cacofonie în lege !

Și'n mijlocul acestui cor grotesc o singură voce realistă : Oliver Stirn - om de stânga, aviator politic : pe vremuri om de casă a lui Chirac, apoi ministru la Giscard, un timp colistier cu ecologiștii și astăzi deputat socialist ...

Dar ce importanță are ... "gura prostului adevăr grăiește"!

Intr'adevăr, D-sa crede că în curând, în clasa politică franceză se vor produce reclasări...

Este evidența însăși ... Această falsă dreaptă, eterogenă șovăielnică și bântuită de fantome, se pare că va sfârși prin a exploda. Notabilii centriști, cu înclinații de stânga, vor pleca să se verse în marea matcă a "generozitășii" socialiste, iar oamenii responsabili, cu dragoste de țară, urmați de grosul electoratului de dreapta și în perfectă alianță cu Frontul Național, vor purta cu toții, în triumf, pe Jean Marie Le Pen la Elysée !

E o ipoteză care așteaptă confirmarea de aici într'un an !

Republica Socialistă România în anul de graţie 1987

Dacă vorbim despre România anului 1987 trebuie să facem din capul locului deosebirea dintre ţară şi capitala ei. Situaţia diferă în favoarea uneia sau a alteia depinzând de aspectul la care ne referim.

Mă voi referi cu precădere la Bucureşti unde cunosc situaţia sub toate aspectele ei, precizând diferenţa faţă de provincie numai acolo unde există, considerând că practic nu sunt decât diferenţe minore dependente de loc.

Caracteristica primordială care izbeşte pe orice om ar descinde în acest colţ uitat de lume este sărăcia lucie.

În orice loc te-ai afla : gară, aeroport, pe stradă, în instituţii, în casele oamenilor, la restaurant, la vreun spectacol, în spitale sau în grădini publice se observă o mizerie şi o lipsă de nedescris.

În gări nu există hamali iar cărucioarele sunt toate defecte şi călătorii trebuie să se bată pentru ele sau să şi le fure unul altuia. Nu există decât foarte, foarte rare taxiuri care te iau numai dacă şoferul vrea să meargă în direcţia indicată. Altfel trebuie să te supui unui particular clandestin, care îţi pretinde o sumă exorbitantă, sau care te atacă şi te devalizează undeva pe drum.

Căile de acces - străzile sunt în majoritate interzise, fie pentrucă se fac "lucrări" (adică gropi pentru luni de zile), fie că prin apropiere locuiesc personalităţi care se tem de iubirea poporului ; ministere, unităţi sau comandamente militare, mai ales M.A.I., ambasade, un vast perimetru în jurul recentului sediu al LOR dela Cotroceni, al vechiului domiciliu - Palatul Primăverii - dela Dorobanţi - Floreasca, reşedinţe personale ale altor magnaţi de partid, fabrici de produse "secrete" sau întregul cartier Politic-Administrativ din sudul oraşului. Fără să mai vorbim de cartiere întregi demolate sau în curs de demolare, pentru a se construi acolo, nu se ştie când, nu se ştie ce. Şi toate acestea pe ani de zile sau pe cincinale întregi, aşa cum e tot traseul Dâmboviţei sau aşa zisului metrou.

Despre comerţ :

Fără să amintesc nimic în ceeace priveşte comerţul exterior sau chiar pe cel între întreprinderi de stat sau cooperatiste, mă voi strădui să redau o idee despre relaţiile dintre omul de pe stradă şi comerţul de orice natură care îi furnizează sau nu, cele de care are nevoie.

Ca mijloc de aprovizionare cu alimente există trei surse diferite : Magazinele de stat ; Pâine, Lactate, Aprozar, Alimentare, Dulciuri, etc., în majoritate goale. Nu există decât produse nevandabile ca : conserve expirate sau alterate, mazăre bătrână, borcane de compot fără zahăr, zarzavat de supă etc.etc. şi nişte băuturi în stocuri mari, care nu diferă între ele decât prin etichete şi care toate sunt de o toxicitate foarte mare fiind aproape exclusiv obţinute pe cale chimică.

Produsele cartelate sau rare (zahăr, ulei, etc.) se vând de obicei în afara magazinului adică pe sub mână. În Bucureşti sunt cartelate doar zahărul şi uleiul ; în provincie : laptele, untul, brânza, carnea, pâinea, mălaiul şi ocazional făina, dulciurile etc. Cotele sunt ridicol de insuficiente, iar asigurarea lor, mai mult iluzorie.

Aprovizionarea cu alte produse ca : îmbrăcăminte, încălţăminte, lenjerie sau confecţii este calitativ mult sub rebut, la preţuri care cresc vertiginos şi exclusiv din "înlocuitori". Nu mai există sub nici o formă

stofe de lână, tricotaje de lână sau încălţăminte din piele. De exemplu, o pereche de pantofi bărbăteşti - numai din înlocuitori - , purtabili, costă în jur de 5-600 de lei la un salariu mediu în mână de 2000 lei.

Cărţile sunt foarte ieftine (afară de cele de specialitate) dar nu poţi găsi decât propagandă politică (practic numai Ceauşescu) şi foarte puţin din scrierile corifeilor zilei care în general nu interesează pe nimeni, şi care zac cu anii în vitrine sau rafturi prăfuite.

Mai există câteodată în anumite librării, reeditări de clasici sau autori mai cunoscuţi dar în tiraje foarte mici, pe o hârtie mizerabilă şi în nişte condiţii grafice, care le fac de necitit.

Periodice şi reviste există numai "oficialele de partid", punct !!! În rest : hârtie, plicuri, carnete, blocuri, calendare, agende, etc. practic nu se găsesc, iar când le găseşti, sunt de o calitate mult inferioară.

Al doilea sistem de aprovizionare este "Piaţa", în care nu se mai găsesc decât mere pădureţe, vara foarte puţine legume şi fructe amestecate cu pământ şi rareori flori. La florării nu se găsesc decât coroane mortuare din plastic.

În sfârşit mai există şi oculta "Bursă Neagră", care desigur nu e accesibilă pentru punga oricui şi mai ales nu pentru orice. Bursa neagră acoperă toată gama celor necesare care nu se găsesc, sau se găsesc cu multă greutate : dela bijuterii şi aur, până la fasole ! Îmbrăcăminte, alimente, încălţăminte, cărţi, aparatură tehnică, piese auto, radio, foto, discuri, benzi de magnetofon sau casetofon, devize, icoane, reviste, case sau apartamente, bibelouri, cafea, cacao, lămâi, ceai, cuie, tablă, sârmă, scânduri, ciment, ipsos, vopsele şi multe, adică toate celelalte ! Dar preţurile ? Acestea constituie un al doilea mercurial, de data asta confidenţial, şi absolut de necrezut :

Un kilogram carne, costă circa 120 lei (oficial 37) - un kilogram cafea 1200 lei (oficial nu există). Marca germană 20 lei (oficial 6,50)

Nimic nu se mai poate cumpăra la preţul oficial. Dacă vrei să cumperi în magazinul de stat - ceeace ai găsit - nu-l poţi obţine decât cu "o atenţie" faţă de vânzător, care poate merge până la dublul preţului. Medicamentele, chiar dacă sunt dintre puţinele care se mai pot găsi, nu le poţi obţine decât cu preţuri enorme şi mai adesea în afara farmaciei.

Nici un depanator de telefoane, radio - T.V., instalaţii de apă, gaz, electricitate, frigider, maşină de spălat, nu vine decât dacă îi precizezi cât îi dai peste preţ.

Nici un doctor nu vine sau nu te consultă (nici măcar în spital sau policlinică), fără "plicul" corespunzător. În spital, o soră nu-ţi face injecţia prescrisă de medic, dacă nu o plăteşti.

Nu obţii o internare decât cu "pile" sau bani. Spitalul nu-ţi mai poate asigura nici hrana de supravieţuire, nici medicamentele de care ai nevoie, nici măcar pentru investigaţii, (anestezie, substanţe radiologice de contrast, tonice, calmante, etc.etc.) Pacientul şi cu familia lui sunt avertizaţi să-şi aducă pături, hrană, medicamente şi "plicuri".

Bunul plac, corupţia, şperţul, traficul de influenţă, indiferenţa faţă de cel de lângă tine, mojicia celui de care prin profesia lui ai nevoie, sunt elementele de bază a relaţiei om - instituţie la orice nivel.

În relaţiile de muncă, în sistemul social al "celor ce muncesc", muritorul de orice nivel, dela ministru şi profesor universitar, până la măturătorul de stradă, este elementul cel mai prigonit de către "şefi". Salariile sunt pur simbolice chiar dacă le-ai primi, căci ele sunt mult sub nivelul de supravieţuire, deoarece nimeni nu poate trăi numai din salariu. De aici nevoia de a-ţi creia venituri ilicite pe care le sustragi celui de alături, acesta dela altul şi aşa mai departe. Şi astfel cresc preţurile ca un bulgăr de zăpadă, şperţurile cresc şi ele ajungând până la nivelul celei mai mari puteri reprezentată prin activistul de partid.

Dar salariul nu se primeşte integral ! Se aplică invariabil tot felul de reţineri : pentru nerealizarea planului (care nu se poate realiza), pentru cotizaţii, muncă voluntară, pentru că nu ai copii, pentru că ai depăşit consumul, pentru că ai fost bolnav, pentru că ai un câine, pentru o întârziere, etc. etc. Aceste reţineri însumate reprezintă între 20% şi 50% din salarii şi sunt inevitabile.

Munca este în principiu de 8 ore pe zi, timp de şase zile pe săptămână. În realitate foarte puţini salariaţi beneficiază de Dumineca liberă căci aproape întotdeauna sunt munci de folos obştesc (voluntare), ore suplimentare, întreceri socialiste, nerealizări de plan, etc.etc.

Pe nimeni nu interesează cum ajungi la serviciu, dar dacă ai întârziat numai un minut ţi se taie toată ziua (fără să poţi pleca acasă). Sunt salariaţi în Bucureşti care pentru a ajunge la ora 7 la serviciu, pleacă de-acasă la 3 dimineaţa, duc copiii adormiţi în braţe până la creşă, apoi pleacă la serviciu şi se întorc acasă în cel mai bun caz la ora 7 seara.

Când mai stai la interminabilele cozi, când găseşti, când mănânci şi ce, când mai dormi (căci altă problemă decât munca, mai este şi biata viaţă) ?

Certificate medicale (cu plată chiar redusă) nu mai există sub niciun motiv. Nici la boli grave, nici la fracturi, nici la tuberculoză, nu mai poţi obţine decât cu mare noroc un concediu fără plată de câteva zile.

În 90% din cazuri, soţii muncesc amândoi şi copiii, chiar mici rămân singuri acasă, sau la vecini, sau pe stradă şi de-aici o sumă întreagă de probleme din care rezultă mai devreme sau mai târziu, o formă deochiată de pervertire, delicvenţă, morbiditate şi criminalitate începând cu genul primitiv al datului în cap.

Alcoolismul este principala racilă, ca unica metodă de evadare şi uitare ; ea este extrem de extinsă cuprinzând bărbaţi, femei şi chiar copii.

Învăţământul de toate gradele este cea mai gravă dintre toate aberaţiile pe care le comite actualul regim, căci este singura din ele care degradează natura umană, nivelul de civilizaţie, capacitatea şi conştiinţa naţională pentru multe decenii şi poate pentru un veac, ea devenind de

(urmare pag. 8)

REPUBLICA SOCIALISTA ROMÂNIA IN ANUL DE GRAŢIE 1987

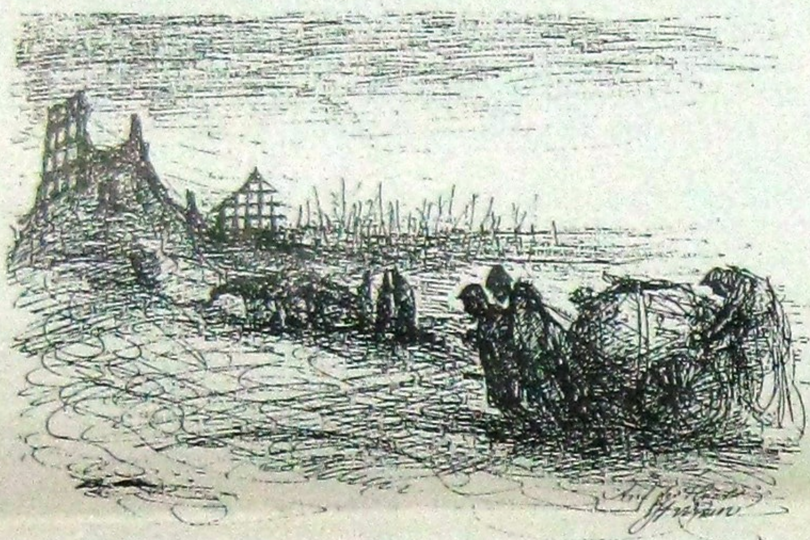
(continuare din pag. 7)

nerecuperat timp de multe generaţii şi ne situează pe un plan inferior tuturor europenilor.

Atunci când minciuna, falsificarea istoriei, ura, delaţiunea, afacerismul, inutilitatea şi chiar adversitatea culturii, mediocritatea, arivismul şi linguşitoria devin virtuţi naţionale, proclamate dela înălţimea catedrei de către nişte cadre care sunt la rândul lor exponenţii aceloraşi năravuri, sau competenţi dar complect aserviţi unor dispoziţii care fac din ei elemente ale ignoranţei şi puterii, nu poţi aştepta dela elevii de orice grad ar fi, să fie mai buni decât dascălii lor.

In creşe, grădiniţe şi orfelinate, copiii sunt instruiţi exclusiv în propaganda de partid, care la rândul ei se rezumă la "Trăiască Ceauşescu şi familia sa, care depăşesc cu mult toate geniile creatoare şi dela care se aşteaptă rezolvarea tuturor problemelor lumii".

Ajunşi în şcoala generală, copiii devin pionieri, nu învaţă decât (cel mult) să citească şi să scrie, o istorie falsificată şi trunchiată, o geografie complect distorsionată, iar în materie de ştiinţe, nivelul atinge doar pseudoanalfabetismul. Tot restul învăţământului, adică liceul şi institutele de învăţământ superior sunt exclusiv profesionale, învăţământul fiind înlocuit cu propaganda şi cu munca neplătită (şi făcută în consecinţă) astfel încât la sfârşitul liceului, după examenul de

Schiţă de Viktor Sturmer

stat dela facultăţi, tineretul este total nepregătit - teoretic şi profesional - ; practic nişte analfabeţi care sunt trimeşi la locurile de muncă, necunoscând decât "turnătoria", impostura, falsificarea datelor, minciuna, "pilele" şi linguşirea tuturor superiorilor până la "El şi Ea ... la Ei".

Şcolile, internatele, grădiniţele sau căminele de zi sunt complect neîncălzite pe timp de iarnă, hrana este total insuficientă, de cea mai proastă calitate, adesea toxică şi cea mai mare parte furată de cei care o manipulează şi care obligă chiar pe copiii să o fure şi să le-o aducă acasă.

Ingrijirea medicală a copiilor este sub orice critică, murdăria, neglijenţa şi "schimbarea destinaţiei" este peste tot ca o lege nescrisă.

Deoarece copiii sunt aproape totdeauna plini de păduchi sau de râie, un mare număr de şcoli sunt închise "temporar" pentru diferite epidemii. Copiii şi mai ales părinţii lor sunt şperţuiţi de bani, materiale, alimente, cadouri, muncă sau altele sub ameninţarea că altfel copilul va pierde anul sau în cel mai bun caz, va fi sancţionat. In afara învăţăturii, muncii neplătite, copiii sunt tot timpul, chiar în cursul vacanţelor, ţinuţi să facă şedinţe (desigur propagandă de partid), munci neplătite (de folos obştesc), şantiere şcolare sau universitare şi tot felul de participări forţate la curăţenia oraşului, gospodării, etc.etc.

Din punctul de vedere al învăţământului propriu zis, sunt introduse cunoştiinţe sforăitoare şi inutile de teorii moderne în domeniile tehnice - teoria mulţimilor, cibernetică, relativitate, cosmonautică, electronică, din care elevii nu pricep nimic (fiindcă nici profesorii lor nu pricep nimic) şi de aceea se prezintă la examene cu o materie complect haotică, învăţată papagaliceşte, pe care nu o stăpânesc (decât aparent) în limita pretenţiilor unor profesori care adesea nu ştiu mai mult decât ei. Iată dece am avut ocazia să întâlnesc studenţi la examenul de stat (licenţă) la un institut de învăţământ superior tehnic, care nu sunt în stare de a extrage o rădăcină pătrată, un radical sau chiar să rezolve o problemă de tabla înmulţirii !

Profesorii n'au voie să lase corijenţi sau repetenţi sub acuzaţia de a nu se pricepe în pedagogie, de a nu da randament, de a nu îndeplini "directivele partidului" şi ale iubitului său secretar general - deci sabotaj - !

Din timpul afectat programului de învăţământ, 30% este afectat exclusiv îndoctrinării politico-ideologice, 50% muncilor de diferite feluri neplătite (care au plan de rentabilitate) şi doar 20% învăţământului propriu zis. Iată dece absolvenţii de toate gradele nu ştiu să scrie, au cunoştiinţe foarte vagi de istorie, geografie, literatură (naţională şi mai puţin universală).

Am cunoscut un profesor care mi-a spus că Napoleon a fost "Ceva scriitor" !

Tehnic - profesional elevii şi studenţii sunt complect sub nivelul unui muncitor necalificat şi până la obţinerea titlurilor care dau dreptul şi răspunderea în producţie nu sunt lăsaţi "să se bage" şi trataţi cu dispreţ şi ostilitate, chiar adversitate, văzând în ei adversari.

Sigur că mai sunt o sumedenie de aspecte despre care nu am vorbit căci anvergura catastrofei ar cere (şi cândva va necesita) volume întregi pentru a demonstra în faţa istoriei cum o ţară care fusese odinioară "europeană", prosperă, bogată şi participantă activă la patrimoniul cultural al lumii, a putut fi adusă sub nivelul de desvoltare, civilizaţie şi cultură al ultimelor ţări din Africa sau Asia de sud.

Corespondent

DULCE LIMBA ROMÂNEASCĂ

de Virginia Şerbănescu

Limba noastră-i o comoară
In adâncuri afundată,
Un şirag de piatră rară
Pe moşie revărsată.

Limba noastră-i foc ce arde
Intr'un neam, ce fără veste
S'a trezit din somn de moarte,
Ca viteazul din poveste.

Limba noastră-i numai cântec,
Doina dorurilor noastre,
Roiu de fulgere ce spintec
Nouri negri, zări albastre.

Limba noastră-i graiul pâinii
Când de vânt se mişcă grâul vara

In rostirea ei, bătrânii
Cu sudori sfinţit-au ţara.

Limba noastră-i frunza verde,
Sbuciumul din codrii veşnici,
Nistrul lin, ce'n valuri pierde
Ai luceferilor sfeşnici.

Limba noastră-s vechi izvoade,
Povestiri din alte vremuri;
Şi, cetindu-le'nşirate,
Te'nfiori adânc şi tremuri.

Limba noastră îi aleasă
Să ridice slavă'n ceruri,
Să ne spue'n hram ş'acasă
Veşnicele adevăruri.

Limba noastră-i limbă sfântă,
Limba vechilor cazanii,
Care-o plâng şi care-o cântă
Pe la vatra lor ţăranii.

Inviaţi-vă dar graiul,
Ruginit de multă vreme,
Ştergeţi slinul, mucegaiul
Al uitării'n care geme.

Strângeţi piatra lucitoare,
Ce din soare se aprinde,
Şi-ţi avea în revărsare
Un potop nou de cuvinte.

Nu veţi plânge-atunci amarnic,
Că vi-i limba prea săracă
Şi-ţi vedea cât e de darnic
Graiul ţării noastre dragă.

Răsări-va o comoară
In adâncuri afundată,
Un şirag de piatră rară
Pe moşie revărsată.

Indemnul acesta, poruncă aproape izvorâtă de pe plaiurile Basarabiei, străjuia cu cinste pe cea dintâi pagină a manualului de clasa a patra primară, înainte de ultimul război mondial.

Alexandru Mateevici (1888-1917), poetul căruia îi datorăm cel mai frumos elogiu în versuri, adus vreodată limbii române, a fost profesor la Seminarul din Chişinău. Mobilizat în 1916, ca preot militar, s'a înbolnăvit pe front de tifos exantematic şi a murit la 13 August 1917.

Poezia a reprezentat pentru generaţia mea un simbol al respectului sacru pentru frumuseţea şi integritatea limbii româneşti. Document viu al latinităţii noastre, graiul trebuie să ne fie flamură de mândrie printre celelalte popoare zămislite din contopirea feluritelor seminţii autohtone europene cu elementul preponderant al legiunilor romane.

"Da - afirmă Mihai Eminescu în "Scrierile sale politice" - dela Roma venim, scumpi şi iubiţi compatrioţi. Din Dacia Traiană." In 1878, la concursul literar din Franţa, dela Montpelier, Bardul dela Mirceşti era premiat pentru splendida sa poezie "Cântecul Gintei Latine". Cu câtă fală a proclamat el atunci lumii întregi latinitatea neamului şi a limbii noastre : "Latina gintă e regină / Între-ale lumii ginte mari./" Suntem doară singura naţiune neo-latină care păstrăm nealterată mărturia romanităţii în însăşi denumirea ţării - Romania - şi a naţionalităţii - Roman -. Infiltraţia slavă de mult mai târziu a adăugat acestor cuvinte doar câte un accent circumflex (până şi acesta vine din latina literară : circumflexus) care nu ştirbeşte câtuşi de puţin autenticitatea originei. Curăţia şi farmecul "limbii vechilor cazanii" -

cum a denumit-o Al. Mateevici -, a limbii cronicarilor şi versurilor Luceafărului sunt astăzi însă crunt primejduite.

Procesul de alterare s'a instaurat odată cu nenorocirea dela 23 August 1944. Noul regim, care şi-a propus dintru început să distrugă burghezo-moşierimea şi intelectualitatea, s'a aplicat cu îndărătnicie să schingiuie Gramatica. În loc să ridice massele la nivelul înalt al Culturii, s'a îndârjit să coboare Cultura la nivelul masselor. A desfiinţat â-ul din a (înlocuindu-l peste tot cu î din i şi astfel "pâinea" devenise "pîine şi "câinele" - "cîine", etc.) şi locul apostroafelor l-au luat liniuţele. A simplificat punctuaţia şi a denaturat sensul şi forma cântecelor religioase şi colindelor, boicotând în şcoli şi universităţi obiceiurile creştine, a măsluit Istoria fără de ruşine, oferind copiilor şi tinerilor, versiuni menite să-i despridă de tradiţiile păstrate de părinţi, instaurând la loc de cinste minciuna şi plagiatul.

Curând după aceea s'a ivit şi pericolul "ţiganizării" limbii, ceeace nu trebuie confundat cu "argo-ul". Fireşte, niciuna din limbile europene nu este scutită de intrusiunea neologismelor, împrumuturile lexicale între popoare au devenit curente odată cu paşii mari ai progresului în toate domeniile. Am avut şi avem şi noi destule neologisme dar ele au provenit din nişte graiuri civilizate *şi ajunse la un nivel cultural care le garantează acurateţea şi eleganţa.* Cuvintele infiltrate în ultimele decenii - de provenienţă preponderent ţigănească - au un caracter nociv şi sunt de o deosebită virulenţă ca tot ce este vulgar. Începând cu generaţia celor care ating acum vârsta de 50 de ani, românii au adoptat un vocabular care era pe vremuri exclusiv al mahalalelor, apanaj al borfaşilor şi al apaşilor şi care, combinat cu cel al şatrelor, ne-a împestriţat vorbirea cu "perle" ca : gagiu, gagică, gaşcă, a mangli, mandea, tip, tipă, mişto (cu varianta caşto), nasol, başcălie, a te uşchi, a te şucări, a buli, a şparli, a mierli, barosan, a troscăni, garide, matol, haleală, a bumbăci, a ciordi, etc. Toate acestea au intrat în vocabularul "snob" al intelectualităţii actuale. Odinioară, asemeni giuvaergiilor, scriitori noştri şlefuiau cu trudă şi migală fiece cuvânt înainte de a-l aşterne pe hârtie, având grije să înlăture "buruienile" care năpădeau din când în când limbajul, conştienţi de responsabilitatea ce şi-o asumau într păstrarea frumuseţii limbii neamului lor. Astăzi, când ororile mai sus citate sunt vehiculate cu desinvoltură şi aroganţă de medici, arhitecţi, ingineri şi chiar de profesori ele au binecuvântarea scriitorilor regimului care au proliferat o literatură îmbâcsită de expresii care de care mai scabroase şi mai vulgare în numele realismului care trebuie să calce în picioare esteticul. E destul să-i cităm pe Zaharia Stancu (de tristă amintire) pe Eugen Barbu şi pe Marin Preda (căruia nu-i contestăm talentul) sau pe Fănuş Neagu, (atât de prolific în scamatorii stilistice), fără a mai înşira restul "clientelei", umili şi extrem de mulţi sateliţi ai "consacraţilor".

Acestei epidemii, care s'a propagat ca pecinginea în Ţară, i se adaugă aici în exil, marele pericol al desfiinţării totale a graiului românesc. Cei care au plecat şi s'au stabilit în străinătate cu patruzeci, treizeci sau douăzeci de ani în urmă, vorbesc perfect româneşte. Cea mai grăitoare dovadă este însuşi Regele Mihai, care a fost auzit anul trecut la Soultzmatt şi Frankfurt vorbind fără greş limba Ţării sale, frumoasa noastră limbă. Majoritatea românilor aflaţi acum dincolo de graniţele Ţării nu numai că nu se mai străduie să le insufle copiilor lor dragul de limba natală, ci consideră că nu mai e necesar s'o mai cunoască. Am auzit adeseori spunându-se cu mândrie : "Copiii mei nu mai ştiu româneşte !" Sunt curente dialoguri ca acestea : "-Câţi ani au copiii D-stră ?"

"-Patru ani şi cinci ani." "-Ah ! perfect ! Îi daţi la Grădiniţă şi. într'un an, nici nu mai ştiu româneşte !" Afirmaţie trâmbiţată cu glorioasă şi competentă satisfacţie. Sau : "Ce vreţi ? trebuie să ne adaptăm." De acord. E normal să cinsteşti ţara care te-a găzduit şi, în vremi atât de grele, ţi-a oferit azil şi adăpost împotriva tiraniei de care ai fugit. Şi Isus a propovăduit : "Daţi Cezarului ce este al Cezarului." Dar aceasta presupune oare tăgăduirea celor mai sfinte tradiţii ? Trebuie să se împingă zelul până'ntracolo încât să se uite propria limbă ? Un om cu cât se vrea mai civilizat şi mai cultivat îşi îmbogăţeşte bagajul de cunoştinţe cu cât mai multe limbi străine. De ce tocmai graiul strămoşesc trebuie osândit ? Asimilarea cu poporul ţării care te-a primit nu implică desnaţionalizarea totală şi stingerea flacării pe care strămoşii şi părinţii ne poruncesc din adâncul mormintelor s'o ţinem trează în sufletele urmaşilor. Patriotismul nu se mai poartă. E privit cu dispreţ ca ceva desuet, iar generaţia tânără e complect ruptă de realitătile noastre istorice. V'aţi întrebat dacă nu cumva tocmai cei cărora le dăm acest spectacol ruşinos al totalei renegări nu sunt primii care ne dispreţuiesc ?!

Ce rol îşi asumă exilul românesc şi pentru ce luptă - dacă mai luptă - de vreme ce începe prin renegarea limbii ? Cunosc copii de români care, la cincisprezece ani nu ştiu să citească şi să scrie româneşte. În schimb, deşi vorbesc româneşte cu un pronunţat accent străin, stâlcind cuvintele şi schimonosindu-le în tot felul, n'au uitat nici o iotă din jargonul ţigănesc-vulgar pe care l-am amintit mai sus. Nu. Asta nu se uită căci, "fierul rău nu piere" cum spune proverbul bătrânesc. Totul tinde spre a se uita cât mai repede tot ce "a fost". Dar acest "a fost" este sângele vărsat de atâtea secole pentru a se păstra fiinţa naţională a Ţării şi "moşia şi nevoile şi neamul". Pe mâna cui lăsăm tineretul care întotdeauna a constituit o problemă spinoasă ? Întru întărirea celor afirmate cităm tot din Eminescu : "Ceeace ne inspiră durerea cea mai mare şi o adevărată teamă de viitorul acestei ţări, nu sunt pe atât oamenii generaţii actuale, pe cât tinerii noştri cari vor stăpâni în viitor soarta naţiei lor", primejdia constă "la spiritele tinere în dărâmarea oricărei autorităţi dumnezeieşti şi omeneşti, într'o încredere oarbă în propria persoană neînsemnată, în nerespectarea oricărui superior. Uşurinţa cu care tinerii discută la noi oameni şi lucruri, expresiile de care se servesc, suficienţa şi lipsa de naivitate, e un semn că avem de a face cu oameni îmbătrâniţi înainte de vreme, cărora le-am prezice de pe acuma lipsă de statornicie şi impotenţă morală." Câtă sfâşietoare actualitate în aceste rânduri ! S'ar zice că marele nostru poet a avut forţa spirituală de a-şi depăşi veacul şi a citi în viitor ! În prezentul de astăzi. Şi tot dela el ne vine îndemnul de "a creşte o nouă generaţie căreia să-i transmitem ştafeta pentru spălarea ruşinii de pe obrazul Ţării ." Dar în ce fel ? Lăsându-i să-şi uite de tot limba ?

Intr'atât s'a cuibărit mişelia în sufletul unora dintre noi încât s'au hotărât să întoarcă pentru totdeauna spatele către trecutul unui neam eroic ? Al neamului lor ?

"Noi ne-am salvat. După noi potopul !"

Şi potopul a început cu osândirea graiului. Cu spulberarea lui."

Unde este Arca l ui Noe ? Şi cine se va sui în ea spre a ne aduce salvarea dela pieire ?

---

3. - "Testament pentru Urmaşi" de Pan Halipa şi Anatolie Moraru.

A apărut cartea "Am trecut prin Iad", Vol.I de Ion Pantazi.

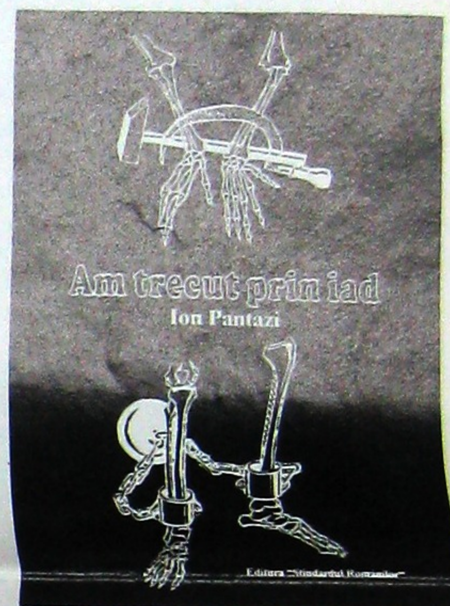
Acest volum , cu o prefaţă de domnul Vintilă Horia cuprinde : amintiri din război, din închisoare, fapte şi întâmplări din viaţa unor oameni politici şi conducători militari, momente politice văzute din culise, analizarea lor în timpuri diferite, precum şi figuri de oameni ce nu trebuiesc uitate.

Comenzile se pot face, odată cu achitarea sumei de 70 DM (sumă, ce include şi expediţia), la redacţia noastră prin mandat poştal sau la :

BAYERISCHE VEREINSBANK -

Bankleitzahl : 700 202 70 -

Conto : 33810717 pe numele Ion Pantazi.

REDACŢIA ZIARULUI "STINDARDUL ROMÂNILOR"

Redactor şef : Ion Pantazi
Redactori :
Vladimir Boutmy de Katzman
Constantin Macri
Mircea Petru
Vladimir Sârbu
Virginia Şerbănescu
Traducători :
Radu Cosâmbescu - engleză, germană
Virginia Şerbănescu - franceză
Corecturi în text şi stilizări :
Virginia Şerbănescu
Corecturi în computer, punere în pagină şi grafică :
Ioana Pantazi
Paginaţie şi expediţie :
Mihai şi Radu Pantazi

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich : Ion Pantazi - Gmunderstr. 28 - 8000 München 70.

EDITURA "STINDARDUL ROMÂNILOR"

anunţă următorul program de lucru :

1. - "Strigătul Golgotei Răsăritene" de Johann Urwich.
2. - "Aviaţia Română în Războiul contra Rusiei Sovietice şi Bombardamentele Americane şi Engleze deasupra României" de Mircea Petru.

DRAGI CITITORI,

Un ziar românesc în exil nu poate supravieţui numai depunându-se mult suflet şi multă muncă, îi mai trebuiesc şi fonduri !

Ajutaţi "Stindardul Românilor" prin abonamente de susţinere, iar cei mai strâmtoraţi, prin simple abonamente.

Cu regret anunţăm cititorii noştri, care nu şi-au reînoit abonamentul, că nu le vom mai putea trimite ziarul.

Costul unui abonament pentru Europa va fi de 50 DM ; pentru Statele Unite şi Canada de 35 Dolari americani ; pentru America de Sud de 40 Dolari ; iar pentru Australia de 45 Dolari.

Contribuţiile pot fi trimese la :

BAYERISCHE VEREINSBANK
BANKLEITZAHL : 700 202 70 -
CONTO 33811152 pe numele ION PANTAZI - "STINDARDUL ROMÂNILOR".

PRIN MANDAT POŞTAL pe adresa : ION PANTAZI - GMUNDERSTR.28 - 8000 MÜNCHEN 70.

PRIN CEC ÎN SCRISOARE LA ACEEAŞI ADRESA.

Românii din Franţa sunt rugaţi a trimite contribuţiile pe adresa : VLADIMIR BOUTMY DE KATZMAN - 12 BIS, PL. HENRI BERGSON - 75008 PARIS.

Vechii abonaţi sunt rugaţi a-şi reînoi abonamentele.

Naţiunile captive în faţa molimei roşii

Secolul, ale căror ultime două decenii le trăim, a marcat pentru o mare parte a lumii salturi inestimabile în toate direcţiile. Fără îndoială că nu-i deloc exagerat să ne exprimăm satisfacţia de a fi contemporani celui mai rapid şi mai extins progres din istoria civilizaţiei umane.

Euforia partinentă este însă estompată, dacă nu chiar anihilată, de teribilele seisme ce-au zguduit din temelii acest secol tinzând să-i periclitese însăşi semnificaţia prevalent pozitivă pentru mileniul ce va urma.

Intre aceste grave fenomene se înscriu nenumăratele războaie (tronate suveran de cel de-al doilea război mondial), explozia demografică necontrolată (cu multiplele explicaţii şi consecinţe ameninţătoare pentru echilibrul terrei) dar mai ales molima roşie : comunismul ca doctrină şi sistem social şi având portdrapel imperiul expansionist sovietic. Estimări diferite (poate nu foarte exacte, dar rezultatul unei munci oneste incontestabile) indică drept victime ale comunismului internaţional, un număr ce variază între 83,5 milioane (Foreigh Affairs Research-Institute-London) şi 110-120 milioane, după estimările lui Soljeniţin.

Făptaşii acestui masacru neîntrecut prin amploarea, durata şi caracterul organizat sunt numeroşi : de la doctrinarii patologici şi perverşi ai marxism-comunismului ("clasicii"), curentele de stânga ce au bântuit acest secol, partidele socialist-comuniste, guvernele complice la extinderea comunismului, marea finanţă ce a contribuit nescuzabil la zămislirea, creşterea, persistenţa şi hipertrofia acestui embrion monstros etc.,la cei ce l-au pus în practică : partidele comuniste şi socialiste de stânga, având în fruntea lor pe cel mai sângeros din istoria omenirii ; P.C.Sovietic. Intre cei doi poli se interpun fără îndoială cohortele de nemulţumiţi, sutele de milioane de oameni săraci, inculţi şi deci manipulabili, fără a căror înregimentare, sub bagheta perversă şi dură a imperialismului sovietic, sistemul comunist mondial nu ar putea supravieţui.

Printr'o manipulare de proporţii fantastice (rezultatul în primul rând al stăpânirii "mass mediei"), trust-brain-ul KGB-ului a făcut din tema păcii cu orice preţ, subiectul nr.1, al ultimelor decenii, cultivând cu abilitate, frica naturală de război a oamenilor şi implicit de moarte (şi asta numai în partea lumii în care domneşte libertatea şi în cea mai mare parte bunăstarea), a periferizat aproape în totalitate celelalte două probleme majore ale acestui secol : explozia demografică ameninţătoare şi mai ales implicaţiile incalculabile ale celei maai teribile maladii din *istoria omenirii : molima roşie.*

Rezultatul acestei "operaţiuni" de dezinformare şi manipulare ce durează de mai multe decenii şi care a a costat, fără îndoială, sume astronomice (numai "Brigăzile Roşii" costă anual KGB-ul circa 30 de milioane de mărci germane) este starea actuală a lumii ; ne referim atât la psihologia mulţimilor (predomină nemulţumirea şi spiritul de frondă), cât şi ansamblul politicii mondiale, dominată de incertitudinea viitorului. Se caută soluţii de destindere cu orice preţ, se fac concesii după concesii sovieticilor şi se neglijează cu bună ştiinţă flagelul numărul unu al acestui secol, comunismul mondial în extensie debordantă, cu purtătorul său de drapel, imperialismul sovietic. Deşi fiecare om de bun simţ ştie că pacea lumii este ameninţată tocmai de acei ce flutură porumbelul alb al lui Picasso, precum şi faptul că un control demografic eficient nu-i posibil într'o lume divizată (libertate şi organizare, non-libertate şi haos general), totuşi ansamblul organizat cu profesionalism de strategii pe termen lung din Lubianka şi Kremlin practică cu cinism şantajul atomic şi împiedică, cu orice preţ, punerea în discuţii a libertăţii celor 1,5 miliarde de oameni, sclavizaţi de regimurile comunist-marxiste.

O imagine cutremurătoare asupra extensiei "molimei roşii" o dă tabelul alăturat centralizând ţările al căror sistem de guvernare este declarat drept marxist sau comunist. El a fost întocmit pe baza consultării unei literaturi politice actuale, a datelor furnizate de I.G.F.M. Causa, studii legate de gradul de libertate al diferitelor ţări în lume şi cu sprijinul acordat de fiul meu Michael Mătrescu care a sistematizat datele de geografie politică (Enciclopedia Britanică şi Brockhaus).

La cele de mai sus se cuvin două precizări. Această prezentare sinoptică este afişată şi la sediul Naţiunilor Captive din Koln.

Cât priveşte a doua, trebuie subliniat că, spre a evita reacţii nedorite atât din partea conaţionalilor cât şi a "mass mediei" occidentale, în acest tabel nu au fost incluse o mulţime de ţări guvernate de regimuri ce-şi zic "socialiste" sau "democrate" dar care, prin politica internă şi poziţia ce o afişează faţă de USA şi URSS, fac direct sau indirect jocul Kremlinului. Iată două exemple în acest sens; furnizate de revista "Spiegel", care de orice poate fi acuzată, numai de anticomunism nu ! Primul din ele : într'o discuţie recentă în cadrul ONU-ului, privind încălcarea drepturilor omului în Kuba, rezoluţie propusă de USA, toate ţările Americii Latine (exceptând Chile şi Brazilia) au votat împotriva discutării acestei probleme şi blamării deci a regimului terorist al lui Fidel Castro.

Al doilea exemplu : de multă vreme se ştia că guvernul maltez are orientare promoscovită şi prolibiană şi că porturile malteze sunt puse la dispoziţia navelor sovietice (reparaţii, escale, construcţii etc). Revista

"Spiegel" dezvăluie însă în acest an, că poliţia malteză este instruită de ofiţeri de securitate aduşi din Coreea de Nord ! Orice comentariu il considerăm de prisos.

Revenind deci la tema noastră, tabelul prezentat dă numai o imagine incompletă asupra infestării marxist-comuniste, ce îşi face simţită prezenţa atât în ţările acceptate de politica occidentală actuală drept "democrate" cât şi în ţările trecute pe firava listă a celor considerate drept opozante ale comunismului. Chiar imaginea de monolit a USA în faţa pericolului roşu a fost serios zdruncinată de politica incalificabilă de conciliere, impotenţa şi lipsa de viziune a majorităţii preşedinţilor americani de după război (excepţia oferită de preşedintele Reagan nu întăreşte decât regula !), de puterea coloanei a cincea prosovietică prezentă în partidul democrat, în mass media americană, în biserica de peste ocean, în puzderia de mişcări şi grupări manipulate de Kremlin etc.etc.

Faţă de cele de mai sus s'ar părea că unui om ce crede în libertate şi democraţie nu-i mai rămâne decât resemnarea şi cândva (în faţa invaziei sovietice în Europa de Vest de pildă), poate ştreangul ! Şi totuşi această imagine apocaliptică a lumii nu trebuie acceptată şi nu poate fi adevărată. In istoria ei zbuciumată, societatea omenească a cunoscut vârfuri şi abisuri, dar mersul ei a fost esenţialmente ascendent. Apelând la exemple recente, acolo unde se părea că nu mai există o speranţă (vezi regimul comunist al lui Allende din Chile sau puch-ul comunist eşuat al militarilor portughezi sau exemplul Turciei, aflată la un pas de prăbuşire prin terorismul de stânga etc.) forţele lucide ale binelui şi sprijinul Proniei Cereşti au redat cursul normal al vieţii, cu preţul însă al unui tribut de energie şi vieţi omeneşti.

Din păcate, politica statelor libere, faţă de inamicul nr.1 al omenirii civilizate, nu este cea dorită şi aşteptată de noi, păcătuind prin miopie, lipsă de perspective (temporală în deosebi), laşitate, egoism sau şi mai grav, diletantism (cel puţin în comparaţie cu cea sovietică).

Nu putem uita amoralitatea acestei politici faţă de ţările înrobite sub comunism, care au fost pur şi simplu abandonate în faţa tendinţei devoratoare a molimei roşii. Eticheta din urmă nu mi se pare deloc exagerată, dată fiind religiozitatea afişată de majoritatea capilor politici ai lumii occidentale, caracterul oficial al religiei în aceste state şi înscrierea în constituţiile tuturor acestor ţări a principiilor democraţiei, libertăţii şi egalităţii.

Pe de altă parte, exilul ţărilor captive, precum şi forţele anticomuniste din lumea liberă, sunt extrem de firave şi mai ales dispersate în zeci şi sute de organizaţii. Un deziderat major ce nu mai suferă nicio amânare este sincronizarea şi concentrarea acestor forţe în lupta pentru obţinerea

libertății și democrației și pentru cei 1,5 miliarde și jumătate de sclavi.

Comemorările, protestele izolate, lamentările în grupulețe etc., au rosturile lor, dar nu vor aduce niciodată libertatea în București, Kiev sau Havana. Numai lupta politică organizată a Națiunilor Captive sub comunism și sprijinul dorit al forțelor anticomuniste din lumea liberă, pot deschide ușile ferecate (de arginții sovietici, de prostia, egoismul și perversitatea unor politicieni și guverne dar și de absența unor forțe capabile să le deschidă) ale Parlamentului European dela Strasbourg, ale Comisiilor de decolonizare ale ONU-ului, ale Senatului American, ale Bisericilor lumii. Forțele anticomuniste sunt obligate în acest al 12-lea ceas să dovedească luciditate și sprijin intreprind ! Dumnezeu ne va ajuta dacă ne ajutăm și singuri, prin formarea unei strategii clare, vizând urmărirea scopului final : discutarea și validarea dreptului legitim a 1,5 miliarde de oameni la autodeterminare și alegeri libere în forurile internaționale sus-citate, adică exact acolo unde se decide soarta lumii și unde sovieticii au știut întotdeauna cu perseverență și iscusință să-și impună punctul de vedere.

Efortul făcut de fiecare dintre noi în acest sens (printre care dragostea de țară care trece în clipa de față și "prin buzunar"), participarea în număr cât mai mare la activitățile anticomuniste (demonstrația anuală de "Ziua Națiunilor Captive", trebuie să aibă prioritate), pot dovedi într'o măsură, gradul de maturizare și eficiență la care am ajuns.

Corul robilor va răsuna din nou pe 18 Iulie la Bonn și în alte orașe ale lumii. Ecourile lui trebuie să izbească inerția cancelariilor occidentale și să aducă cât mai curând în discuție, recâștigarea libertății țărilor captive sub comunism, prin mijloace pașnice. Molima roșie poate fi eradiată, nu numai printr'un al 3-lea război Mondial, ci și prin punerea în aplicare a unei tactici și strategii eficiente, menite să contracareze și să anuleze toată gama mijloacelor și metodelor (ideologice, politice, militare etc.) puse în mișcare de infernala mașinărie expresionistă marxist-comunistă, sub bagheta monștrilor dela Kremlin și Liublianka.

Inscrierea ziarului "Stindardul Românilor" sub conducerea D-lui Ion Pantazi în acest imens efort este nu numai emoționantă, dar se dorește a fi și cât mai eficientă. Motto-ul din prima pagină inspirat de creerea Comitetului Națiunilor Captive și în Europa, va trebui să rămână la loc de frunte, până când aceste țări își vor recâștiga libertatea.

Este de altfel exact ce și-a propus Dl.Ion Pantazi și excelentul colectiv pe care-l patronează.

SELBSTBESTIMMUNGSRECHT, FREIE WAHLEN, FREIHEIT UND DEMOKRATIE IN ALLEN KOMMUNISTISCHEN LÄNDERN !

EUROPA	AFRIKA	ASIEN
Albanien	Algerien	
Afghanistan		
* Bulgarien	Angola	Birma
D.D.R.	Äquatorial-Guinea	China
Jugoslawien	Äthiopien	Irak
-Bosnien-Herzegowina	Benin	
Kambodscha		
-Makedonien	Burkina Faso	Laos
* -Serbien	Burundi	
Mongolei		
- Kroatien	Gabun	
NordKorea		
-Slowenien	Ghana	Syrien
-Montenegro	Guinea	
Vietnam		
* Polen	Guinea-Bissau	
V.R.Jemen		
* Rumänien	Kamerun	
* Slowakei	Kapverdische Inseln	
Tschechei	Libyen	
U.d.S.S.R. >	Malawi	
Ukraine	Mali	
Weißrußland	Moçambique	
Rußland	Ruanda	
Lettland	Sao Tomé	
Litauen	Seychellen	
Estland	+ Somalia	
Georgien	Tansania	
Aserbaidschan	Togo	
Kasachstan		
Turkmenien		
Usbekistan	ZENTRALAMERIKA	
Tadschikistan	+ Grenada	
Kirgisistan	Kuba	
Moldau	Nicaragua	
Armenien		
* Ungarn		

> 20 autonome Republiken
8 autonome Gebiete
10 autonome Bezirke
91 Völker
43 kleinere Volksgruppen

ZEICHENERKLÄRUNG / LEGEND

+ befreit
* eigetreten in C.N.C.

Dr.med.Fl.Mătrescu

Schiță aparținând graficianului german, născut în Banat, Viktor Stürmer. Majoritatea lucrărilor sale oglindesc viața din timpul detențiunii în lagărele din Siberia

DIN PRESA EXILULUI

Dacă oamenii noștri politici nu înțeleg deloc "Imperativul vremurilor" și în ceeace privește "Unirea Exilului", se mișcă cu viteza melcului, trâmbițând "democrația" și neglijând total lupta împotriva comunismului, ne bucură faptul că presa românească a ajuns la "un numitor comun", atât în ceeace privește "datoria noastră supremă", de a avea o reprezentanță unică, cât și în felul în care înțelege totala dezorientare a Occidentului.

Astfel sunt semnificative articolele apărute în "Cuvântul Românesc" din Mai 1987 : Eugen Bârsan - Politică de Datorie Supremă și Politică de Poticneală ; George Barna - Nici Prepusul, Nici Sistemul ; George Bălașu - Spiritul de Independență ; Constantin Mareș - Sfatul Regelui și Regii Sfaturilor. Toate aceste articole, tind a demonstra că Presa Exilului Românesc a devenit matură, înțelegând pe deplin "Suprema Datorie", aceea a "UNIRII EXILULUI ROMÂNESC" în "LUPTA IMPOTRIVA COMUNISMULUI". Deasemeni toate articolele de politică externă, dovedesc cu prisosință că presa noastră a înțeles, ceeace Occidentul nu vrea sau se face că nu pricepe : farsa lui Gorbacoiv !

In această privință, recomandăm articolele apărute în "Cuvântul Românesc" : Efemeride ; George Augustin - Intre zâmbet și Pistol ; Ion Boeru - Pretexte.

Nu ne rămâne decât să sperăm ca "politicienii" noștri să uite "Președențiile", posturile de conducere la care aspiră și toate Organizațiile noastre să mai lase "horele" și banchetele comune cu discursuri sforăitoare și să se unească în "LUPTA IMOTRIVA COMUNISMULUI".

Cum putem cere Occidentului să gândească ca noi, dacă noi înșine nu știm ce vrem ?

Nu ne rămâne decât speranța ! Ce ne pot răspunde Domnul Rațiu și toți ceilalți despre această SUPREMA DATORIE, pe care o avem ?

Dar Majestatea Sa Regele, nu are niciun cuvânt de spus ?

FALSIFICAREA ISTORIEI

Publicăm astăzi, în continuare, al treilea articol al D-lui N. Baciu, asupra pretinsei "debarcări în Balcani", cu atât de tragice consecinţe asupra ţării noastre.

"DEBARCAREA LUI CHURCHILL ÎN BALCANI" ŞI CRUCIFICAREA ROMÂNIEI

de N. Baciu

Cum am spus-o, dela început, planul Bodyguard de mistificare a Balcanilor trebuie examinat în contextul marelui plan "Zepelin", din care făcea parte. Deaceia, înainte de a reveni la Bucureşti, cititorul trebuie să reţină încă trei operaţiuni de intoxicare, legate de chestiunea românească.

1. Operaţiunea "mincemeat", adică descoperirea unui "cadavru", prezumat al unui ofiţer englez, William Martin, pe coasta Golfului Cadix, la Huleva. Cadavrul "ofiţerului" avea şi o servietă cu acte "oficiale", cu o scrisoare adresată Comandantului englez Generalul Alexander, în Italia, în care se vorbea de o debarcare în Sardinia şi ... Peloponez. Asta se întâmpla în Aprilie 1943.

Deci trimeterea de trupe germane în Sardinia şi Peloponez, imobilizarea lor, pentru reuşita debarcării ... în Sicilia.

2. După defecţiunea şi capitularea Italiei, nemţii au fost obligaţi să trimează propriile lor trupe, în toate insulele din răsăritul Mediteranei şi în Grecia, pentru a înlocui cele 33 de divizii italiene.

Echipa "Bodyguard" făcea prin intoxicare, treabă bună. Armatele germane erau ţinute la periferie şi imobilizate.

3. Afacerea "Ciceron".

Un obiectiv major, cum am spus, al planului "Bodyguard" era intoxicarea inamicului, prin a-l face să creadă într'o debarcare masivă în Balcani. În acest scop, Istambulul şi Ankara au devenit centrul de operaţie.

Toţi au cetit şi văzut filmul Ciceron. Este povestea unui "spion", Elysee Bazna, un albanez, angajat valetul ambasadorului extraordinar al Marei Britanii, la Ankara. Valetul sustrăgea documentele ultra secrete din seiful ambasadorului, le fotografia şi le vindea Ambasadei Germane (care în trecere fie zis, le plătea cu lire sterline falsificate).

Aceasta se petrecea în perioada critică din Decembrie 1943 - Aprilie 1944, când se pregătea adevărata debarcare din Normandia.

Dar multe din documentele vândute de Ciceron nemţilor erau falsificate, cu scopul vădit de a acredita iminenta debarcare în Balcani, mai ales că se credea în intrarea Turciei în război, şi ... trei ofiţeri englezi fuseseră paraşutaţi în România, în Decembrie 1943.

Operaţia "Ciceron" era opera serviciilor secrete engleze, în cadrul Planului "Jael" şi a înregistrat un succes extraordinar, fiindca Ciceron ... era un agent englez, manipulat de ei.

Trebuie să reamintesc şi să subliniez, că Mareşalul Antonescu, cu toate afirmaţiile contrare, dându-şi seama că Germania a pierdut războiul, a conceput, lucrând mână în mână cu opoziţia (Iuliu Maniu şi Dinu Brătianu) un plan de ieşirea României din război şi aceasta încă din luna Ianuarie 1943.

Se iau contacte cu ambasadorul Statelor Unite din Madrid, Lisabona, Ankara şi prin Vatican.

Guvernul Antonescu face de trei ori demersuri dramatice pe lângă Mussolini, pentru a-l convinge să iasă din război, împreună cu toţi membrii Axei, forţându-l pe Hitler să negocieze o pace politică.

Mussolini a ezitat, a mai cerut, în luna Iunie 1943, două luni de răbdare şi gândire, ca între timp să fie răsturnat şi arestat.

Trebuie amintit - deasemenea - că în tot timpul războiului, Guvernul român şi opoziţia au avut contact permanent - Radio - (prin Rică Georgescu) cu aliaţii, plus legături militare directe, prin ataşatul militar la Ankara.

"LIBERATORII ROMÂNIEI CAD ... DIN CER, LA SNAGOV".

În luna Decembrie 1943, trei ofiţeri englezi sunt paraşutaţi la Snagov şi sunt imediat prinşi de jandarmii români. Unul est Lt.Col. De Chastella fost director la Societatea petroliferă Unirea şi Phonix, al doilea este Maiorul Ivor Porter iar al treilea Căpitanul Meţianu.

Este posibil ca adevărata lor destinaţie să fi fost reşedinţa dela Buftea a principelui Ştirbey.

Trebuie reamintit că marele ziarist Pamfil Şeicaru a afirmat că însuşi şeful comunist Bodnăraş, paraşutat în 1943 de către Moscova în România a fost ascuns tot de Principele Ştirbey.

Reamintesc cititorilor rolul important al familiei Prinţului Barbu Ştirbey în desfăşurarea tragediei neamului românesc, în cursul celui de-al doilea război mondial.

Principele Ştirbey avea trei fete, una dintre acestea era măritată cu Şeful Serviciului Militar de Spionaj şi contra spionaj britanic, dl. Edward Boxshall. Acest post îl deţinea, aşa cum ne arată istoricul englez Nigel West, în excelenta sa lucrare MI6, dinainte de al doilea război mondial. Autorul ne spune, la pag. 76 a lucrării sale, chiar salariul ginerelui lui Ştirbey, cu alocaţii pentru chirie şi cheltueli generale. Totul în livre sterline, şilingi şi pence.

"Cuvertura" - cum se spune în materie, i-o oferea calitatea de reprezentant al importantei societăţi de armament Zaharoff's Wikers Company, şi ICI - imensul conglomerat britanic.

Rolul lui Edward Boxshall este uşor de imaginat, fiind suficient să citez calificativul dat, în 1978, în Camera Comunelor : "His unique knowledge of SIS operations in Eastern Europe had made him indispensable to Registry". (probabil nume de cod pentru MI6).

A doua fată a principelui Ştirbey era măritată cu diplomatul Alexandru Creţeanu, numit în 1943 Ambasadorul României la Ankara. El a fost una din legăturile Guvernului şi Opoziţiei româneşti în negocierile dela Cairo, pentru armistiţiu.

Tot Alexandru Creţeanu este eroul fondurilor secrete de rezistenţă, utilizate de el şi de Constantin Vişoianu după bunul lor plac, odată - amândoi - în afara graniţelor.

Al treilea ginere al lui Ştirbey, era ambiţiosul Niculescu Buzeşti, director al cifrului în Ministerul de Externe Român. El avea Cifrul în mână, transmitea ce vrea şi cum vrea el, mesagiile dela Externe. Era prieten cu camarila dela Palat, intim al Regelui, amestecat până în gât în complotul dela Palat şi arestarea Mareşalului Antonescu şi dirija -prin George Duca - sabotarea tratativelor de armistiţiu duse de Mareşal, prin Ministrul României în Suedia, Fred Nanu, cu Ambasadoarea rusă, Kollontay.

Toate eforturile Mareşalului Antonescu de a ieşi din război, încă din 1943, au trecut prin mâna ginerilor lui Ştirbey. Soarta ţării depindea de ei.

Prinţul Ştirbey negocia la Cairo, Niculescu Buzeşti transmitea - ce vrea el - la Ankara şi Cairo - fie direct - fie prin cumnatul său Creţeanu dela Ankara. Totul se reducea după cum vedeţi, la o chestiune de familie, cu atât mai periculoasă situaţie, cu cât Niculescu Buzeşti era înscris şi în Partidul Naţional Ţărănesc şi era omul de casă şi al lui Iuliu Maniu.

În lumina acestor precizări de fapte, trebuie înţeles de ce se presupune că cei trei ofiţeri englezi, aveau ca destinaţie Buftea şi nu Snagovul.

Col. De Chastelain era o veche cunoştiinţă a românilor, fiind director la o societate petroliferă din Bucureşti.

Căpitanul Ivor Porter, era şeful secţiei Inteligence Service (MI5) pentru Balcani, iar Meţianu, aparţinea - probabil - acelor servicii de "inteligence".

Operaţiunea lor de Cod se numea "Autonomus", de care vom mai auzi în viitorul apropiat.

Instalaţi la Cartieul General al Jandarmeriei dela Bucureşti, ei aveau în fiecare zi - vizite distinse: Generalul Piki Vasiliu, ministru de Interne, Generalul Tobescu, şeful Jandarmeriei şi Eugen Cristescu, Şeful Siguranţei Statului.

Din Decembrie 1943 şi în toată primăvara lui 1944 (până la 2 August 1944), cei trei au fost utilizaţi de Guvernul Antonescu să transmită mesagii, pentru negocierile în curs.

Este neserios şi inexact să se vorbească de "rezistenţa" contra Mareşalului, şi să vedem poltroni ce-şi pun galoane.

Adevărul este că încă din Februarie 1943, Mareşalul Antonescu ştia că Iuliu Maniu are un post de Radio trimis de englezi, şi a pus pe raportul Colonelului Ivanovici următoarea rezoluţie :

"Să fie lăsat în pace. Soarta unei ţări nu poate fi pusă pe o singură mână. Dacă aceasta greşeşte, să fie alţii care să o ia şi să o ducă mai departe".

Aşa trebuie înţeleasă chestiunea posturilor de Radio (Autonomus. W/T şi Reginald) de legătură între Bucureşti şi englezi.

Ele trebuiesc ascunse de nemţi, nu de români. Şi când ele au căzut - cazul Ţurcan - a fost din cauza nemţilor, şi a aparatelor lor de detectare.

Colonelul englez Chastelain, transmitea mesagiile Mareşalului Antonescu, către Generalul Wilson, din Cartierul General al Jandarmeriei dela Bucureşti.

El s'a văzut - cu aprobarea Mareşalului Antonescu, cu Iuliu Maniu în ziua de 1 Aprilie 1944, fiind condus la Snagov de către Generalul Tobescu - Maniu fiind adus cu maşina de către Generalul Piki Vasiliu.

Unde este "rezistenţa" şi acţiunea secretă împotiva Mareşalului ? Unde sunt rezstenţii ?

Mareşalul se sbătea să obţină cele mai bune condiţii de ieşire din război şi îi ţinea armata intactă pentru acest act final.

Cei trei englezi - paraşutaţi - au venit să-l convingă pe Mareşal să capituleze, cel puţin aceasta le-a fost atitudinea, după ce au fost prinşi de jandarmi, la Snagov.

Din analiza mesagiilor secrete schimbate între Antonescu şi Cairo, reiese clar, că atât Mareşalul Antonescu, cât şi Iuliu Maniu, au refuzat condiţiile de capitulare necondiţionate din 12 Aprilie 1944, dela Cairo,

ca fiind o predare fără condiţii armatelor roşii. Totodată reiese categoric că dacă condiţiile - mult mai bune - oferite de Stalin lui Antonescu ar fi fost garantate şi de anglo-americani, ele ar fi fost indiscutabil acceptate de Mareşalul Antonescu, şi de opoziţia română (Maniu-Brătianu).

Din aceste mesagii schimbate reiese deasemenea că românii mai sperau, nefericiţii, că englezii cunoscând sentimentele anglo-franceze şi amercane ale ţării, şi conştienţi de interesele lor în România şi în Balcani, pentru a împiedeca expansiunea rusă şi sovietizarea şi bolşevizarea întregei Europe de răsărit, vor debarca în Balcani, vor paraşuta trupe în România şi vor fi generoşi acordând României un armistiţiu şi o pace justă de înţelepciune politică.

Nimeni nu şi-a dat seama în România, în acea vreme, că totul nu era decât o mistificare diabolică, o punere în scenă abilă, a serviciilor secrete engleze. În cadrul planurilo "Jael" şi "Zepelin", trebuia acreditată versiunea "Debarcării în Balcani şi a Mării Negre", nu numai pentru a imobiliza importante divizii germane, dar şi pentru a creia speranţe poporului român, atât de încercat, pentru a-l face să schimbe de politică şi a-i forţa pe nemţi să ocupe militariceşte România (Plan Margarethe II).

Sub aspect documentar trebuie să fac o precizare ce o găsesc utilă. În cartea mea "L'Europe trahie et vendue", este un capitol privind afacerea Chastellain în care scriu despre un schimb violent de scrisori între Molotov şi Churchill, privind aceste probleme.

Această situaţie ar părea paradoxală, dat fiind acordul lui Stalin, dat la Teheran, pentru constituirea unei Comisii mixte de "intoxicarea inamicului" dacă nu am ţine seama de patru elemente :

Paraşutarea celor trei englezi, a avut loc în Ianuarie 1943, deci înainte de acordul Serviciilor Secrete moscovite din 3 Martie 1944.

Paraşutarea s'a făcut fără cunoştiinţa ruşilor, cari considerau, încă dela acea dată, România ca zona lor de influenţă.

Dealtfel, în scrisoarea sa din 2 Mai 1944. la paragraful 5, Churchill îl asigura pe Molotov că ei au mână liberă în România.

Paraşutarea celor trei ofiţeri englezi în România, în Decembrie 1943, fără cunoştinţa ruşilor, cădea prost şi din cauza negocierilor duse de Generalul SS Wolf, în Elveţia, în vederea capitulării forţelor germane în Italia, fără cunoştinţa lui Stalin.

PRINCIPELE BARBU ŞTIRBEY - alias Bond - DEMASCAT.

Utilizând toate mijloacele de comunicaţii cu aliaţii, aşa cum am menţionat mai sus, Principele Ştirbey, cu un paşaport dat de Mareşalul *Antonescu, a plecat - via Ankara - spre Londra pentru a negocia un* armistiţiu pentru România.

Dar odată sosit în cel mai mare "secret" la Ankara, la ginerele său Alexandru Creţeanu, ambasadorul României în Turcia, el este imediat "demascat" de agenţia oficială engleză Reuter, la 14 Martie 1944.

Această "indiscreţie" este încă un mister. A fost ea comisă de un român în mod conştient, pentru a sabota, dintr'un început tratativele de armistiţiu proiectate ? Un sabotaj asemeni acelora ale lui Niculescu Buzeşti şi George Duca dela Stockholm, pentru beneficiile lor personale ? Sau era vorba pur şi simplu de o altă mârşavă şi diabolică acţiune a planurilor "Zeppelin şi Bodyguard", făcute în mod deliberat, pentru a demasca şi denunţa pe Mareşalul Antonescu lui Hitler, pentru a-l forţa pe acesta nu numai să-şi menţină trupele germane în România, dar şi să ocupe ţara noastră, aducând noi trupe. (Plan Margareth II) ?

Oricum, rolul şi apartenenţa Lt.Col.De Charsttelain şi a echipei lui, în cadrul planului "Bodyguard", nu mai constituie astăzi nicio îndoială.

Unul din obiectivele principale ale planului "Bodyguard" (Zeppelin) era de a stârni zâzania între România şi al treilea Reich, de a provoca acolo revolte, pentru a imobiliza trupele germane, şi a le slăbi, atât pe frontul de Apus, cât şi cel de Răsărit, scrie istoricul Anthony Cave Brown, adăugând la pagina 59 a volumului II :

"Agitatorii englezi şi americani se şi infiltraseră în România, printre care era şi Lt.Col.De Chasttelain. Se pretindea că el va aranja curând o operaţie de debarcare - amphibie - pe ţărmul Mării Negre, la Constanţa".

"ÎN REALITATE ASEMENEA ZVONURI NU ERAU DECAT MISTIFICARI ÎN CADRUL PLANULUI BODYGUARD, PREGĂTIT DE COL.BEVAND ŞI BAUMER, LA MOSKOVA DE PERFECT ACORD ŞI DE CONIVENŢA CU RUŞII":

Nu. Niciodată Churchill nu a voit o debarcare în Balcani, ca să taie drumul ruşilor.

A fost o legendă creiată post-mortem, de Churchill, ca să-şi micşoreze tragicele lui greşeli.

Dealtfel, Crurchill, sub propria sa semnătură, scrie la pagina 346 din Vol.5, al memoriilor sale de război : "Debarcare în Balcani" ? "NO SUCH IDEA HAD EVER CROSSED MY MIND". (Niciodată nu mi-a trecut prin gând aşa ceva).

Fără a mai intra în amănuntele diverselor negocieri de armistiţiu ale Guvernului sau opoziţiei româneşti, voi enumera, sumar, pe cele legate de "speranţa debarcării în Balcani" a aliaţilor, speranţă ce a influenţat - şi chiar decis - soarta tragică a României.

a) În tratativele Guvernului Antonescu, dela Madrid, Noiembrie 1943 cu ambasadorul Statelor Unite Hayes, a acceptat (cu cunoştiinţa şi acordul lui Iuliu Maniu şi Brătianu) ca România să capituleze necondiţionat - cum o cereau americanii, dar ca publicarea şi intrarea în vigoare a capitulării să devină efectivă NUMAI DUPĂ DEBARCAREA ALIAŢILOR ÎN BALCANI ORI INTRAREA TURCIEI ÎN RĂZBOI.

b) Opoziţia română unită (prin Iuliu Maniu) informa (vezi documentul ultra secret FO 371-43992 din Londra) pe englezi - prin Viorel Tilea că : "România este de partea aliaţilor Anglo-americani, dar dacă aceştia NU VOR DEBARCA ÎN ROMÂNIA şi dacă numai trupele ruseşti vor pătrunde în ţară, românii se vor bate, până la moarte, şi până la unul". Aceasta se petrecea la 25 Ianuarie 1944.

c) Opoziţia română, Iuliu Maniu şi Brătianu, a depus -în primăvara lui 1944 - un document la Legaţia elveţiană din Bucureşti, prin care se angaja să schimbe alianţele României, cu condiţia "DEBARCARII ÎN BALCANI" a anglo-americanilor.

d) Negociatorul României dela Cairo, Principele Barbu Ştirbey, a cerut în tot timpul negocierilor debarcarea în Balcani, sau cel puţin PARAŞUTAREA A DOUĂ DIVIZII ANGLO-AMERICANE.

e) Mareşalul Antonescu - personal - s'a adresat prin ataşatul militar al României la Ankara, Generalului Comandant englez Wilson, la 23 Martie 1944, cerându-i să-i spună pe ce ajutor poate conta România din partea anglo-americanilor şi ce garanţii dau ei pentru soarta României.

f) După acceptarea - de principiu - a capitulării necondiţionate făcută de Iuliu Maniu, la 12 Iunie 1944, plan ce condiţiona (deci nu era capitulare, fiindcă era cu condiţii), cerea debarcarea a două divizii în România.

h) Guvernul român, dându-şi seama, după debarcarea din Normandia la 6 Iunie 1944, că nu va mai fi nici o altă debarcare şi în nici un caz una în Balcani, s'a adresat, la 24 Iunie 1944, Legaţiei americane dela Madrid, în mod "oficios", informându-i că românii au pierdut orice speranţă de debarcare în Balcani, cerând să se precizeze ce rol vor juca anglo-americanii în Capitularea României.

* * *

După cum se vede, până la debarcarea anglo-americană din 6 Iunie 1944, în Normandia, întreaga politică de ieşire din război a României, era legată de "debarcarea aliaţilor în Balcani".

Mareşalul Antonescu - conştient, cum am spus, încă din Ianuarie 1943 că Germania a pierdut războiul - iar dela 6 Iunie 1944 că nu va fi nici o debarcare în Balcani, a făcut singura politică ce-i mai rămânea de făcut. Cum tratativele de armistiţiu ale României trebuiau să fie duse în primul rând şi în principal cu ruşii, Mareşalul Antonescu a acceptat în principiu, clauzele de armistiţiu dela Stockholm oferite de Stalin, ce erau mult mai favorabile ţării noastre. Tergiversarea lui a fost motivată de nevoia de a asocia pe anglo-americani la GARANTAREA ACESTOR CONDIŢII DE ARMISTIŢIU, fiindcă el nu avea încredere în ruşi şi sinceritatea lor.

* * *

Acesta este adevărul istoric asupra "debarcării în Balcani".

Din partea românilor a fost o iluzie deşartă, pe care s'a formulat întreaga politică de salvare a ţării.

Din partea englezilor a fost o politică deliberată, premeditată şi perfect executată de mistificare.

România a fost minţită, manevrată, înşelată, mistificată şi crucificată de Churchill.

Nici crucificarea României, nici sacrificarea Europei de răsărit făcută lui Stalin, nu a salvat Imperiul Britanic.

Sacrificând Europa de răsărit tiraniei comuniste, Churchill şi Roosevelt au schimbat echilibrul de forţe în lume.

Prin greşelile lor, ei au pierdut pacea.

Legenda "Debarcării în Balcani" este o operaţie, post mortem, făcută de Churchill şi echipa lui, pentru a-şi acoperi tragicele greşeli politice. Istoricii lui Churchill încearcă să dea vina pierderii păcii pe Roosevelt, ceeace este inexact, greşelile fiind deliberate şi comune.

Oare să fie pentru acreditarea acestei legende faptul că Churchill nu s'a dus la înmormântarea lui Roosevelt ?

Să fie oare din această cauză că Preşedintele Statelor Unite a fost absent la înmormântarea lui Churchill ?

Care să fie cauza eşecului electoral al lui Churchill, după Conferinţa dela Yalta ? Să fi fost oare conştient corpul electoral, că marele lor erou a câştigat războiul dar a pierdut pacea ?

Să fie aceasta explicaţia şi absenţa dela înmormântarea lui Churchill a Field-Mareşalului Montgomery ?

ÎN ULTIMUL MOMENT NE-A SOSIT VESTEA CA GORBACIOV SE AFLA LA BUCUREŞTI. ANUNŢATA DE MAI MULTA VREME, ACEASTA VIZITA A FOST CONTRAMANDATA ŞI REPROGRAMATA, DUPA SISTEMUL COMUNIST ! S'AU SPALAT STRAZILE CARE AU MAI RAMAS, S'AU UMPLUT MAGAZINELE CU ALIMENTE, DUPĂ RITUALUL OBIŞNUIT !

ÎNTREBAREA CARE SE PUNE ESTE DACA ABILUL TIRAN DELA MOSCOVA IL VA INGHIŢI SAU NU, PE TIRANUL NEBUN DELA BUCUREŞTI ?

SĂ SPERĂM CA DA. ÎN ORICE CAZ, VA FI UNUL MAI PUŢIN !!!

CARȚILE PUBLICATE DE EDITURA CORESI

Din economie de spațiu am omis lucrările epuizate, cu respectivele numere de ordine.

2 - TOMBES SANS CROIX, Tome I de C.Ioanițoiu - 48 DM.
3 - MORMINTE FARA CRUCE, VOL II de C.Ioanițoiu - 35 DM.
4 - MORMINTE FARA CRUCE, VOL III de C.Ioanițoiu - 48 DM
8 - DANS LES GRIFFES DE LA SECURITATE de George Mazilu - 25 DM.
9 - CONTRA PROPAGANDEI MAGHIARE de Vasile Coman - 15 DM
12 - DRUMUL CRUCII, VOL.I de Aurel State - 30 DM.
13 - SUB JUG STRAIN, de Vasile Florea - 15 DM.
14 - PODURILE DE PESTE ISTRUL DIN PRIMUL MILENIU A. CHR., de Cașin Popescu - 35 DM.
15 - ZAMBET PRINTRE LACRIMI, VOL.I, de Vasile Gurău - 30 DM.
16 - PICURI DINTR'O LUME FARA SOARE, de A.Al.BIDIAN - 15 DM.
17 - PUNCTE DE VEDERE, de Eugen Popescu - 30 DM.
18 - ÎNTALNIREA DE LA PARIS, culegere de conferințe - 10 DM.
19 - SE VETIR, QUAND, POURQUOI, COMMENT, de Denise Pop-Câmpeanu - 50 DM.
21 - FRANTURI DIN VIAȚA POPORULUI, de Eugenia Ușeriu - 35 DM.
22 - PRIBEGIE ȘI DOR, de Alexandrina Isac - 20 DM.
23 - FERICIREA FURATA, de Ion Stefancu - 25 DM.
24 - HARTA ROMANIEI - 5 DM.
25 - IN LUPTA NEAMULUI, de Horațiu Comaniciu - 25 DM.
27 - SUB DOUA DICTATURI, de Eugen Popescu - 30 DM.
28 - DIN ISTORIA TRANSILVANIEI, de A.Nicodim - 10 DM.
29 - PENTRU SFANTA CRUCE, PENTRU ȚARA, de Mardarie Popinciuc - 30 DM.
30 - THE INTERNATIONAL MONETARY SYSTEM, de George Paul Huber - 10 DM.
31 - RAZBOIUL DE INTREGIREA NEAMULUI, de Mircea Vulcănescu - 30 DM.
32 - IDEOLOGIE ȘI CRIZA ECONOMICA, de George Băltean - 30 DM.
33 - CRAMPEIE DE VIAȚA, de Eugen Popescu - 30 DM.
34 - POLITICA PROMOVARII VALORILOR UMANE, de Florian Onitza - 15 DM.
35 - VERSURI, de Omero Orășianu - 17 DM.

Cărțile publicate la Editura Coresi se pot comanda la următoarea adresă : N. Constantinescu - Via alla Roggia 32 - 6962 Viganello - Suisse.

Plățile se pot face în orice valută ; din Europa, prin mandat poștal. - Din celelalte continente, numai prin International Money Order. Din toată lumea se pot face viramente din conturile personale, pe numele N.Constantinescu, la următoarele bănci:

1 - SOCIETE DE BANQUE SUISSE - Via Motta 18 - 6830 Chiasso, SUISSE - Conto 119242 Rubr. Coresi, sau

2 - OEFFENTLICHE SPARKASSE FREIBURG i. Br. - Kaiser Joseph Strasse 186-190 - 7800 Freiburg i. Br. B.R.DEUTSCHLAND.

Sunteți rugați a nu trimete cecuri personale ; încasarea lor este prea costisitoare.

COMUNICAT

Din inițiativa Domnului Comandor aviator Mircea Petru și a Căpitanului Ion Pantazi, a luat ființă la München "Asociația Foștilor Combatanți din Războiul împotriva Uniunii Sovietice".

Toți cei care au luat parte la acest război (soldați, subofițeri sau ofițeri - români, germani sau alte naționalități), care vor să se înscrie în această asociație, sunt rugați să anunțe la redacția ziarului "Stindardul Românilor" pe adresa : Ion Pantazi - Gmunderstr. 28 - 8000 München 70, următoarele date :

- Numele și pronumele, gradul, unitatea din care a făcut parte, precum și luptele mai importante la care a participat.

- Numele și pronumele camarazilor din unitatea respectivă, care au căzut la datorie, când și cum au fost uciși, precum și locul unde au fost înmormântați.

Ziarul "Stindardul Românilor" a deschis o rubrică intitulată : "Să nu ne uităm eroii", prin care memoria celor ce și-au sacrificat viața în lupta împotriva comunismului și a tiraniei să dăinuie și să fie pildă generațiilor viitoare.

Dacă în țara subjugată, nu se scrie nimic despre acești eroi ai neamului, noi avem datoria să o facem, aici, în exil. Așa vom avea mulțumirea că ne-am împlinit o datorie de conștiință.

Comandor aviator Mircea Petru
Căpitan Ion Pantazi

UNIUNEA FOSTILOR DETINUTI POLITICI DIN ROMANIA - UDPR

COMUNICAT

La 4 Aprilie a avut loc la Geneva ca urmare a convocării din 23 Febr.1987, Adunarea Generală a foștilor deținuți politici din România.

Au participat personal, prin consimțământ sau delegație de reprezentare, un număr de 35 foști deținuți politici dintre care 5 Doamne, domiciliați în prezent astfel : 22 în Elveția iar restul în RFG, Franța, Austria și Statele Unite.

După implorarea Atotputernicului printr'o rugăciune și păstrarea unui moment de reculegere în amintirea fraților de detenție care au pierit în închisori, în munți, sau au decedat după aceea, s'a deschis ședința în numele Comitetului de inițiativă de către Dumitru Ionescu din Geneva.

I. La primul punct din ordinea de zi s'a discutat și votat în unanimitate, Statutul UNIUNII FOȘTILOR DEȚINUȚI POLITICI DIN ROMÂNIA CU SEDIUL LA GENEVA - prescurtat - U.D.P.R.

Printre scopurile principale se numără :

- consolidarea încrederii și solidarității foștilor deținuți politici români, bazate pe libertate, democrație și frăție ;

- aducerea la cunoștiința lumii libere a metodelor folosite de organele comuniste de represiune, a suferințelor celor care luptă deschis în țară pentru libertate ca și a întregului neam românesc ;

- ajutorarea celor persecutați, închiși și a familiilor acestora ca și a refugiaților politici, care sunt siliți să părăsească țara ;

- sprijinirea organizațiilor românești democrate și anticomuniste din țară și din refugiu;

- reinstaurarea libertăților fundamentale ale omului, a democrației și pluralismului în România reîntregită.

Pot deveni membri toți cei care au fost închiși pentru rațiuni politice, în România, de regimul comunist - ori unde ar domicilia -, ca și cei condamnați pentru trecerea frauduloasă a frontierei în scopuri politice și care în timpul detenției și după aceasta, au avut o atitudine demnă și românească. Uniunea poate fi ajutată în acțiunea sa de "SUSȚINATORI" care-și însușesc scopurile sale și o sprijină moral și material.

Organe de conducere și de desfășurare a activității :

Adunarea Generală, Adunarea și Comitetul compus din : 1 Președinte ; Vice-Președinți, câte unul din fiecare țară în care se află cel puțin 7 membri, inclusiv Elveția ; 2 membri și un Secretar-casier ; toți aleși pe 2 ani.

II. A urmat primirea ca membri a 9 foști deținuți politici, printre care și o Doamnă.

Expunerile rezumative ale chinurilor și temnițelor prin care au trecut, care urmăreau înjosirea și distrugerea omului, au amintit celor prezenți momente dureroase din detenția lor.

Ca urmare a discuțiilor purtate, Adunarea a primit în unanimitate, în rândurile sale pe următorii : Doamna Valeria Alexandrescu și soțul C.Alexandrescu, Domnii : Tudor Mihăilescu, Mirel Stoenescu, toți din Elveția ; Vasile Gurău, Munteanu Alexandru Mircea din Republica Federală Germania ; Ion Dumitrescu-Dumitru, Constantin Trifan, din USA și Ciucă Iulian din Austria.

III. Alegerea Comitetului s'a făcut prin vot secret sub conducerea și supravegherea unei comisii formată din 3 membri (Doi domni și o doamnă).

La despuierea scrutinului au fost declarați aleși, următorii :

Președinte : Dumitru Ionescu
Vice-Președinte pentru Elveția : Constantin Costache
Vice-Președinte pentru RFG : Mircea Alexandru Munteanu
Membrii : Constantin Rășcanu, Călin Dimitriu
Secretar-Casier : Oituz Boicescu

Au fost aleși apoi 2 cenzori : Doamna Cleopatra Mihăilescu și Dl.Gheorghe Mazilu.

La propunerea Președintelui, Adunarea a încredințat D-lui Constantin Mareș din RFG, misiunea de legătură dintre UDPR cu mass-media din exil : presa și posturi de radio ce emit în românește.

IV. Situația din țară : Din informațiile membrilor Adunării Generale situația este dezastroasă și se caracterizează prin mizeria crescândă a întregii populații, în urma politicii haotice a guvernului comunist. Frigul, lipsa energiei electrice, a mijloacelor de transport și a alimentelor necesare au generat în această iarnă, apariția manifestelor, a grevelor, etc. Pentru a le stăvili, Guvernul și Partidul Comunist în frunte cu soții Ceaușescu exercită prin : nomenclatură, Securitate și Miliție, teroare asupra întregului popor.

Membrii Adunării Generale, condamnă teroarea deslănțuită de regimul comunist împotriva românilor care apără demnitatea și libertățile esențiale ale omului.

V. *Uniunea va participa prin membrii săi la comemorarea zilelei* de 10 Mai la Freiburg RFG și a Eroilor căzuți în războaie și în închisorile comuniste, la 30 Mai la Cimitirul dela Soultzmatt din Franța.

VI. S'a mai decis :

- continuarea acțiunii de ajutorare, precum și lupta pentru suspendarea clauzei națiunii celei mai favorizate acordate României de către USA.

Membrii UDPR protestează împotriva acelor maghiari care, sub pretextul persecuției minorității ungurești din România, vor să pună în discuție problema Transilvaniei, care a fost rezolvată prin voința poporului transilvan și prin 2 tratate de pace.

Interesul ambelor noastre popoare este să se elibereze de regimurile comuniste impuse de Moscova, să trăiască libere într'o Europă unită.

Lucrările Adunării Generale s'au încheiat cu mențiunea că UDPR are o unitate de atitudine și care face apel la toate organizațiile și publicațiile democrate și anticomuniste românești din refugiu - cu care declară că va colabora - pentru a sprijini prin toate mijloacele, pe toți cei care luptă și suferă în țară pentru libertatea și viața omenească a tuturor locuitorilor României.

Următoarea Adunare va avea loc la 4 Iulie 1987 ora 14,30 la Geneva, în acelaşi local.

Dumitru Ionescu - Geneva

Adresa UDPR : Dumitru Ionescu, 14 rue du Jura - 1201 Geneva - Suisse

EUPHORIE SCHIZOPHRENIQUE

Ion Pantazi

L'illustre "démocrate" Gorbaciov est arrivé à ses fins : L'Occident a été envahi par un courant d'hysterie. Un sondage d'oppinions en France a révélé un aspect inouï : Gorbaciov a remporté une réelle victoire sur Reagan en ce qui concerne la démocratie !

Partout, en Occident, le projet de "libéralisation" de Gorbaciov, ainsi que ses offres de réduire "à zéro" les fusées nucléaires ont engendré une euphorie démentielle. On veut ignorer la réalité et ne pas tenir compte du fait que - à l'exemple de tous ses prédécesseurs - Gorbaciov n'est qu'un produit de la KGB. S'il a changé - tant soit peu - la dureté de son régime, c'est qu'il y a été obligé par deux facteurs objectivs : l'armement des Américains (et, surtout, le programme défensif antinucléaire dénomé "la Guerre des Etoiles") et la désastreuse situation économique de L'URSS. Pour camoufler l'impasse dans laquelle il se trouve, Gorbaciov a entamé une offensive politique sans précédent, afin d'induire en erreur l'Occident une fois de plus.

La "libéralisation" interne et l'offre d'une totale dénuclearisation ne sont, en fait, que les armes dont il se sert pour asservir l'Occident. En réalité, la "libéralisation" interne n'est que beaucoup de bruit pour rien. Le relâchement de quelques centaines de détenus - indiqués par la KGB - ne représente rien par rapport aux millions d'esclaves qui pourissent au delà des Urals. Il n'y a pas eu d'amnistie, seule garantie d'une vraie libéralisation. Non. Rien n'a changé de Lenine à Gorbaciov. Les principes de conduite interne et externe de l'URSS restent les mêmes. Il n'y a que le principe léniniste : "Deux pas d'avance, un pas en arrière" qui subsiste. Le prestidigitateur de Kremline surveille d'autorité "le pas en arrière" représenté par d'insignifiants tours de passe-passe exécutée à la télévision et dans la presse soviétique. Ce n'est que de la poudre jetée aux yeux d'un Occident désorienté, dépourvu de solidarité et impatient de se leurrer d'illusions engendrées par vaines paroles.

Practiquement, du point de vue interne, Gorbaciov n'a absolument rien réalisé. Concernant la politique externe tout s'est réduit à des promissions : la retraite des troupes de l'Afghanistan et le désarmement nucléaire total. Mais, la guerre en Afghanistan s'est renforcée et rien ne nous autorise a en faire confiance à Gorbaciov. Quant-à-la dénuclearisation totale, avec inspections sur terrain à condition que les expériences défensives américaines à l'espace sidéral cessent, *Gorbaciov est sincère. Il sait pertinnement* qu'il ne peut plus gagner la guerre nucléaire, mais une fois ces expériences finies, une fois les fusées nucléaires réduites à "zéro", il resterait à l'Union Sovietique une ecrasante superiorité des armes classiques.

L'Union Soviétique se trouve aux prises avec le plus grave dilemme politique et militaire qu'elle ait connu depuis la fin de la Deuxième Guerre Mondiale. C'est le moment ou jamais pour l'Occident de savoir imposer son point de vue :

1) L'unification de l'Allemagne et libres élections.
2) La signature de la paix avec l'Allemagne.
3) Libres élections, sous controle international, dans tous les pays satélisés.
4) Autodétermination et libres élections dans toutes les régions occupées par les Soviétiques après 1938.

Ce n'est qu'après avoir trouvé la solution aux points ci-dessus mentionés, qu'une Conférence ayant pour but le désarmement pourrait trouver une raison d'être.

Il serait grand temps que les démocraties occidentales se souviennent qu'elles ont, honteusement, vendu à Yalta et Helsinki la moitié de l'Europe, en foulant aux pieds leurs propres principes énoncés dans la Charte de l'Atlantique. Car, une fois la Deuxième Guerre Mondiale finie, elles ont complètement oublié les responsabilités qu'elles s'étaient arrogées au début.

Maintenant, plus que jamais, c'est le moment d'instaurer une paix mondiale, une paix fondée sur des principes démocratiques, conformes précisement à la Charte de l'Atlantique.

Mon âme à Dieux
Ma vie au Roi
Mon coeur aux femmes
L'honneur pour moi !

PROBLEMA MAGHIARA

Propaganda iredentistă maghiară din occident a depăşit limitele suportabilului ! S'a mers atât de departe încât până şi hebdomadarul francez "MINUTE", recunoscut pentru onestitatea sa, vorbeşte despre "situaţia dintotdeauna intolerabilă a celor 2.000.000 (sic) de maghiari din Transilvania".

In exil cercurile maghiare cele mai şovine (de extracţie hortistă), în colaborare neruşinată cu regimul aservit Moscovei dela Budapesta, au deslănţuit la nivele foarte înalte occidentale, un adevărat complot de minciună şi defăimare, nu a regimului dela Bucureşti, ci însăşi a Naţiunii Române.

Din nefericire anumite cercuri de exilaţi români şi-au asociat vocile acestui cor scandalos, în dispreţul celor mai elementare norme de bun simţ !

Ce se ascunde în spatele acestei propagande deşănţate ?

Rânjetul lui Gorbacev !

Intr'adevăr, ţarul roşu, împingându-şi valeţii la Bucureşti să ducă o politică de distrugere fizică a Neamului Românesc pe de-o parte, şi în acelaşi timp, încurajând isteria anti-românească de la Budapesta, nu face decât să-şi asigure integrala şi ireversibila stăpânire asupra Europei Centrale în totalitatea ei.

Naţiunea Română are o istorie de 2000 de ani şi a supravieţuit multor tiranii, a supravieţuit opresiunii maghiare de zece veacuri şi va supravieţui tiraniei comuniste impuse de Kremlin.

Naţiunea Română are datoria să se apere atât împotriva tiraniei ucigaşe de astăzi cât şi împotriva agresiunilor de mâine.

Cerem iredentiştilor maghiari şi prietenilor lor - decenţă !

Să se ştie că n'am uitat "Unio Trium Natiorum", care rezerva românilor un singur drept : acela de a purta lanţuri !

Să se ştie că n'am uitat pe Horia, Cloşca şi Crişan, nici pe Iancu şi nici pe Memoriandiştii de la Szegedin în frunte cu părintele Lucaci !

Să se ştie că n'am uitat maghiarizarea forţată, când unor români ca Fieraru, Lupu, Lungu sau Ştefan li se schimbau numele în Covacs, Farcas, Hossu, Istvan ...

Să se ştie că n'am uitat masacrul dela IP şi nici pe protopopul Mureşan, înfăşurat în tricolorul românesc şi străpuns de piroane !

Astăzi, când se plâng de "etnocid", la Odorhei şi Miercurea Ciuc, nu eşti servit în magazine şi restaurante dacă nu vorbeşti maghiara ...

Astăzi când se plâng de persecuţii, ungurii trăiesc mai bine decât românii la Cluj şi Târgul Mureş, pentrucă primesc pachete de la Budapesta, de la veri, cu ciocolată, cafea şi ţigări Kent, cu salam şi cu ulei...

Conform unor mărturii din ţară : un cadru român numit într'un post de răspundere în judeţul Harghita, a trebuit să-şi dea demisia după trei luni. Nu-şi putea face serviciul, era boicotat, nu ştia maghiara !...

Cerem iredentiştilor maghiari şi prietenilor lor - bun simţ !

O Europă de mâine, suverană şi liberă nu poate fi întemeiată decât pe principiul adevărului şi respectului reciproc.

O federalizare a Europei nu poate fi concepută fără o strictă respectare a graniţelor stabilite în urma a două războaie mondiale, ca temelie a autonomiei fiecărui Stat Naţional.

Orice abatere dela aceste principii va face irealizabilă ideea Europeană.

Maghiarii ar trebui să se gândească că singurul inamic este comunismul şi că orice digresiune de orice natură, nu ajută decât la întărirea lui.

Vladimir Boutmy de Katzman

TRAGEDIA STATISTICILOR

Ziarul "Le Figaro" afirmă că 150 milioane de oameni au fost victimile comunismului în ultimii 60 de ani.

1. URSS (1917-1959)	-66.700.000
2. URSS (1959-1978)	- 3.000.000
3. China	-63.784.000
4. Katyn	- 10.000
5. Germania	- 2.923.000
6. Cambodgia	- 2.500.000
7. Represiune la Berlin-Est, Praga, Budapesta, Lituania, Letonia, Estonia (1945-1975)	- 500.000
8. Grecia, Malaezia, Birmania, Filipine, Corea, Vietnam, Cuba, Afica neagră, America latină	- 3.500.000
Total	142.917.700

Ziarul nu menţionează masacrele din România, Polonia, Bulgaria şi Cehoslovacia !

Populaţie aflată în închisori şi lagăre în 1937	- 5.000.000
Arestări şi deportări din Ianuarie 1937 până în Decembrie 1938	- 7.000.000
Execuţii 1937-1938	-1.000.000
Decese în închisori	-2.000.000
Deţinuţi în închisori şi lagăre la sfârşitul anului 1938	- 9.000.000

Deasemeni nu sunt menţionaţi deţinuţii din Lagărul "socialist".

DESPRE ACEASTA CIFRA DE 150 MILIOANE DE MORŢI, NU SE VORBEŞTE ÎN OCCIDENT !

UNIUNEA SOVIETICA VREA DEZARMAREA ! UNIUNEA SOVIETICA VREA PACEA ! UNIUNEA SOVIETICA SE DEMOCRATIZEAZA !

OCCIDENTUL ÎNCHIDE OCHII ŞI FRATERNIZEAZĂ CU CEI MAI MARI CRIMINALI AI TUTUROR TIMPURILOR !

RUŞINE, RUŞINE, RUŞINE !

Redactorii noştri şi toţi cei care au trimis articole sunt rugaţi să nu se supere, din cauza spaţiului restrâns, nu au putut fi publicate. Ele sunt reţinute pentru numerele ulterioare.

In acelaşi timp rugăm a nu se face confuzie între ziar - carte - broşură sau revistă ! Toate articolele primite care vor depăşi patru pagini bătute la maşină, nu vor fi luate în consideraţie.

rasende euphorie

Ion Pantazi

Gorbachow, der grosse "Demokrat", hat es soweit gebracht den Westen in den Wahnsinn zu treiben !

Bei einer Umfrage in Frankreich gelang es Gorbachow in Sachen "Demokratie" Reagan zu überragen !!!

Die ganze westliche Welt ist wegen Gorbachows "Liberalisierung" und seiner Vorschläge zu einer Nul-Lösung, der Kernwaffenbeseitigung, in eine rasende Euphorie geraten.

Niemand will den eigentlichen Tatsachen ins Auge sehen, dass Gorbachow, so wie seine Vorgänger, nur ein Werkzeug des KGB ist. Wen er die harte Linie der Vergangenheit einigermassen verändert hat, so ist dies nur die Folge zweier objektiven Faktoren, die ihn gezwungen haben so zu handeln : die Bewaffnung der Amerikaner (hauptsächlich das Verteidigungsprogramm gegen Nuklearwaffen das man unter der Benennung "Krieg der Sterne" kennt),sowie die katastrophale Wirtschaftskrise der Sowjetunion.

Gorbachow, in seinem Bestreben die schreckliche Krise in welcher sich sein Land befindet, zu verbergen, startete eine einzigartige politische Kampagne, um den Westen erneut irrezuführen

Die angebliche Liberalisierung der Innenpolitik und das Angebot zur totalen Einziehung der Kernwaffen sind die Mittel Gorbachows um den Westen erneut Sand in die Augen zu streuen !

Bei dieser angeblichen Liberalisierung handelt es sich eigentlich nur um viel Lärm und um nichts Konkretes. Die Tatsache, dass einige hundert Gefangene aus den Gefängnissen vom KGB entlassen wurden, will nichts heissen, wenn wir an die millionen Menschen denken, die jenseits des Ural Gebirges verrotten.

Es wurde kein Begnadigungserlass gegeben, die einzige Tatsache die eine Gewährleistung einer wahren Liberalisierung dargestellt hätte.

Die Prinzipien aufgrund derer sowohl die Innen- wie auch die Aussenpolitik der Sowjetunion aufgebaut sind, haben sich seit den Zeiten Lenins und bis heute, unter Gorbachow, absolut nicht geändert. Es wird nur nach dem Prinzip "zwei Schritte vorwärts, ein Schritt zurück" gehandelt.

Der neue Scharlatan des Kremls lenkt den "Schritt zurück" mit Sachkenntnis, denn dabei geht es nur um unbedeutende Kunststücke die von der sowjetischen Presse und vom Fernsehen dargeboten werden. Alles ist nur ein Versuch den Westen irrezuführen, einen Westen der seine Orientierung verloren hat, der unsolidarisch handelt und leicht auf den Leim geht.

Was die sowjetische Innenpolitik anbelangt, so hat Gorbachow praktisch nichts erreicht. Und wenn es um die Aussenpolitik geht, so haben wir nur die Versprechen Gorbachows : Rückzug seiner Truppen aus Afghanistan und totale Einziehung der Kernwaffen. Der Einsatz in Afghanistan nimmt jedoch immer zu und wir haben keinen Grund Gorbatchows Beteuerungen Glauben zu schenken. Was aber die komplette Kernwaffenabrüstung mit Kontrolle an Ort und Stelle anbelangt, unter der Bedingung, dass die Amerikaner auf ihr Verteidigungs - system "Star War" und auf weitere Versuche in dieser Richtung verzichten, sind wir überzeugt, dass der Vorschlag Gorbachows ernst gemeint ist. Er hat keine Chancen einen Kernwaffenkrieg zu gewinnen, aber wenn einmal die Amerikaner ihre Versuche abgeschlossen haben, gibt es für ihm die Möglichkeit einen solchen Krieg zu verlieren. Falls er seine "Nul-Lösung" durchsetzen kann und die Pershings abgebaut werden, bleibt die Sowjetunion mit grossem Vorsprung als Erste im Rennen und zwar wenn es sich um konventionelle Waffen handelt.

Heute befindet sich die Sowjetunion in ihrer schwersten politisch-militärischen Krise seit dem Ende des zweiten Weltkrieges und der Westen ist verpflichtet Vorbedingungen zu stellen :

1 - Wiedervereinigung Deutschlands und freie Wahlen ;

2 - Ein Friedensvertrag für Deutschland ;

3 - Freie Wahlen unter internationaler Kontrolle in allen Satellittenstaaten ;

4 - Selbstbestimmung und freie Wahlen in allen Gebieten die von den Sowjets nach 1938 besetzt worden sind.

Nur nach Verwirklichung aller oben aufgezählten Punkte wäre es möglich eine neue Abrüstungskonferenz einzuberufen.

Die westlichen Demokratien müssten sich daran erinnern, dass sie halb Europa in Yalta und Helsinki verkauft haben und dass sie demzufolge ihre eigenen Prinzipien, die in den Atlantik Satzungen aufgeführt sind, zunichte gemacht haben.

Die Verpflichtungen die sie sich zu Beginn des Zweiten Weltkriegs aufgebürdet haben, sind am Ende dieses Kriegs ins Vergessen geraten.

Heute mehr als sonst ist es notwendig den Frieden auf Erden wiederherzustellen, einen Frieden aufgebaut auf demokratischen Prinzipien, so wie sie in den Atlantik Satzungen festgesetzt worden sind.

---

schizophrenic euphoria

Ion Pantazi

The great "democrat" Gorbachow succeeded in rendering the Western World hysteric !

The poll on opinions made in France, led to the result that Gorbachow defeated Reagan, when speaking of democracy !!!

Gorbachow's "liberality" and his suggestions to reduce to "zero" the nuclear missiles, turned the brain of the entire Western World.

Nobody is able to see the reality, namely that Gorbachow, like all his predecessors, is also a tool of the KGB. If he somehow altered the "hard line" of the past, this is due merely to two objective factors, which actually obliged him to do so, namely : the arming of the United States (particularly the defensive anti-nuclear programme, known as the "Star War") and the disastrous economic crisis the Soviet Union has to cope with.

In order to conceal the terrible deadlock in which he finds himself, Gorbachow initiated a never seen political campaign, aiming once more to mislead the Western World.

The domestic "liberality" and the proposal to give up all missiles are Gorbachow's weapons in his striving to subdue again the West !

As a matter of fact, the domestic "liberality" may be called "much ado about nothing"!

The fact that some hundreds of prisoners have been set free by the KGB doesn't mean anything, if we consider the millions of slaves who rot beyond the Ural mountains.

No decree of amnesty was sanctioned, the only act which could represent to some extent a guarantee of a genuine liberality.

The domestic and foreign ruling principles of the Soviet Union didn't change at all since Lenin and up to Gorbachow. They are only observing Lenin's principle : "two steps forward, one step backward".

The new mountebank of the Kremlin supervises with authority "the step backward", consisting of the insignificant tricks of the Soviet press and television. Everything is only dust thrown in the eyes of a Western World which is at a loss, lacking solidarity, ready to be intoxicated by a mere song.

From the point of view of the domestic affairs, Gorbachow didn't realize anything. Now, considering the foreign affairs, Gorbachow was only promissing that he'll order the retreat of his troops out of Afghanistan and that he'll give up all nuclear missiles. Yet, the war in Afghanistan goes on with increased forces and there are no reasons to believe Gorbachow. In what concerns his promise to withdraw all his nuclear missiles, the action being supervised on the spot, on condition that the Americans should cease their defensive space experiences, we are convinced that Gorbachow was serious in making this suggestion. From his point of view he has no chance to win a nuclear war, but as soon as the Americans conclude their experiences, he may lose it. If the Soviet Union succeeds in reducing to "zero" the nuclear missiles, its tremendous superiority with conventional weapons would be an actual fact.

Today, when the Soviet Union is facing its most crucial political-military crisis since the end of World War II, the West is obliged to impose its prerequisites as follows :

1. Reunification of Germany and free elections.
2. A Peace Treaty with Germany.
3. Free elections under international supervision in all satellite countries.
4. Self-determination and free elections in all territories occupied by the Soviets after 1938.

Only in solving all above mentioned items, there would be a possibility to convene a new disarmament conference.

The western democracies should remember that they sold half Europe in Yalta and Helsinki, infringing their own principles, stipulated in the Atlantic Charter.

The responsibilities they took upon themselves at the beginning of World War II sank into oblivion at the end of it.

Today, more than anytime, it is imperiously necessary to restore Peace in the world, but a Peace based on democratic principles, like those stipulated in the Atlantic Charter.

"FII OM, FII DREPT ŞI RECUNOAŞTE CA, PE DEASUPRA AMBIŢIILOR, INTRIGILOR ŞI URILOR, ESTE PATRIA, ESTE VEŞNICIA NEAMULUI, ŞI CA ACOLO TREBUIE SA NE INTALNIM TOTDEUNA CHIAR DACA NU NE INŢELEGEM DE FIECARE DATA."

ION ANTONESCU